

Šlapanický

Číslo 6/2008

Vychází od roku 1934

ZPRAVODAJ

List občanů Šlapanic a Bedřichovic

www.slapanice.cz

**O cestě do belgického
Braine-l'Alleud**

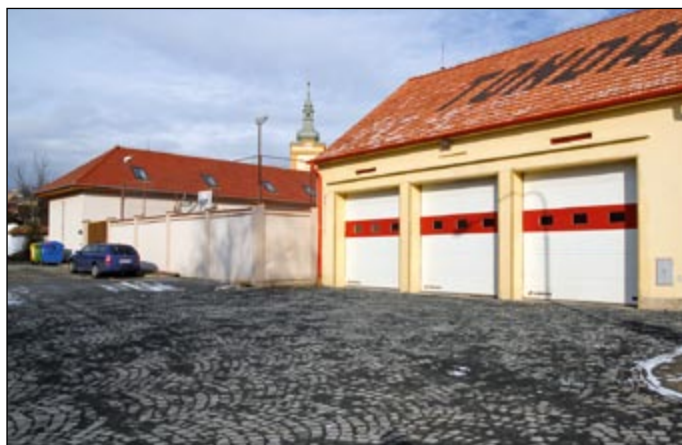
**Za sluncem
do Itálie 2008**

FOTOGALERIE Opravy chodníků ve Šlapanicích

foto: Magdalena Černá

Úprava vjezdu do hasičské zbrojnice.

Nádražní ulice.

Čechova ulice.

Ponětovská, Jiříkovská ulice.

Ponětovská, Jiříkovská ulice.

Obsah

Pohled do starostovy kanceláře	1
Představujeme zastupitele:	
Jolana Žaludová	2
Zdeněk Štěpánek	2
Informace z 51. až 54. jednání Rady města Šlapanice	3
Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice	3
Ze zápisníku městské policie	4
IMPACT INDUSTRY	5
O cestě do belgického Braine-l'Alleud	5
Z projevu starosty k 28. říjnu	7
Blahopřejeme jubilantům	8
Jsmo v poločasě	8
Změny lákají	8
Sportovní festival Dreams & Teams	8
Lucerníkový průvod v MŠ Ponětovice ...	9
Podzimní nálada v MŠ Hvězdička	9
SPCCH na cestách – nejen autobusem – ale i pěšky	10
Tělesně postižení ze Šlapanic na zájezdě ..	11
Vánoční pozdrav z knihovny	12
Orientální břišní tance	13
Za sluncem do Itálie 2008	14
Ohlédnutí za letní a podzimní výstavou ČZS	15
Domy, pole, počasí	15
90. výročí ukončení I. světové války	16
Pochod „Slavkovským bojištěm“	18
Josef Klíč na festivalu Janáček Brno 2008 ..	18
Do muzea pro vánoční pohodu a dárky ..	19
Muzeum – co bylo a co bude	19
Plesová sezóna začíná	20
Kalendář plánovaných akcí města Šlapanice na rok 2009	21
Himálajské povídky: Lístek z nefritu	23
Objevíme znovu bicykly?	23
Smrt Augustina Nébla	24
Dětské hřiště	24
Šťastné a veselé	25
Náhoda!	26
Inzerce	27
Příloha: Jízdní řády MHD	

Pohled do starostovy kanceláře

Milí spoluobčané, přijměte můj srdečný pozdrav v tomto předvánočním čase a přání, abyste jej dokázali prožít, po rušném období podzimních týdnů, bez zbytečné nervozity předvánočního shonu zbývajících adventní doby, která má být dobou přípravy na oslavu Vánoc.

Opět pomalu přichází čarokrásná vánoční doba, která zklidní hektické období všedních dní a my se rádi necháme unést radostnou sváteční atmosférou, kdy voní vánoční cukroví, znějí koledy a nám všem je dobře v kruhu našich rodin a přátel a kdy lidé jsou si blíží. Přál bych nám všem čas na krásná rodinná setkání, čas na osvěžení pěknou knihou, hudbou či jinou kulturní akcí.

Můžete přijít a zažít neopakovatelnou atmosféru půlnoční mše svaté, také si vybrat **vánoční koncert Moravanky** v sobotu 20. 12. od 16 hodin odpoledne na sokolovně, či na svátek sv. Štěpána 26. 12. v Podolí jedinečnou „Rybovku“, v podání předních brněnských umělců. Těším se také na další setkání: na **výstavu betlémů**, které zapůjčili naši spoluobčané a která bude probíhat od neděle 14. 12. do neděle 21. 12. v obřadní síni městského úřadu. Zvu vás všechny na **Vánoční koledování na hřbitově** (24. 12. ve 14.30) a **Vánoční zpívání**, které pořádá místní KDU-ČSL v sále orlovný 28. 12. od 15 hodin. Připraveny budou nejznámější koledy, káva, čaj a společně můžeme přinést a ochutnat své cukroví. Těším se také na setkání v městském parku o silvestrovské půlnoci, kdy přivítáme tradičním ohňostrojem nový rok.

Snad se dočkáme i bílé sněhové nadílky, která udělá radost těm z vás, kteří chcete strávit čas aktivním sportovním odpočinkem na horách. Při tom všem prosím nezapomínejme, že ne všem je dáno takto trávit vánoční čas, že máme v naší zemi poměrný nadbytek toho, čeho se nedostává v mnoha zemích světa, a že ne všude mohou mít bohatě prostřený sváteční štědrovečerní stůl, i kdyby se snažili sebevíce. Kéž radost a pokoj a sdílení se s druhými naplní nejen o Vánocích naše srdce.

Než se ale dále necháme unášet kouzlem Vánoc, chtěl bych se ohlédnout do období podzimních týdnů. Děkuji všem, kteří se zúčastnili podzimních voleb, a zvláště všem vám, kteří jste ve své volbě zohlednili či přijali můj „městský“ apel. **Dovolte mi ještě pár slov k těm nejvíce aktuálním problémům:**

- v uplynulých měsících se podařilo realizovat několik menších investic: na Brněnské ulici v oblasti starého sídliště již nemusíme jezdit po letitých nerovnostech a hrbolech (tzv. roletě). Silnice je rovná a Brněnská ulice také dostala pro zvýšení bezpečnosti střední dělicí čáru od ulice Nádražní až po výjezd z města;

- spolu se Správou a údržbou silnic (SÚS JmK) jsme také realizovali odstranění dalších nerovností, tentokrát na Čechově ulici podél parčíku Rudarmějce. Podmínkou SÚS JmK však bylo pozdvižení a vyrovnaní přilehlých silničních obrubníků. Proto jsme ale museli také nechat znovu položit navažující zprolámaný chodník včetně obrubníků směrem do parčíku a upravit přilehlý terén parčíku. Tímto také odpovídám na dotazy, „proč opravují

ŠLAPANICKÝ ZPRAVODAJ – vychází 6x ročně, vydává město Šlapanice, IČO: 00282651. Ev. č. MK ČR E10246. Zpravodaj připravuje redakční rada. Kontakt Mgr. Magdalena Černá, e-mail: cerna.m@slapanice.cz, tel.: 533 304 328, mobil: 724 783 070. Sazba Jan Šlancar, fotoatelér a grafické studio, www.modi.cz. Korektura Mgr. Vilém Kmuniček. Tisk OLPRINT Jaroslav Olejko, Brněnská 29, Šlapanice. Náklad 3000 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic. Distribuce 15. prosince 2008. Uzávěrka příštího čísla 15. ledna 2009. Veškeré materiály otištěné ve Šlapanickém zpravodaji, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřipustné a může být stíháno podle zákona.

Na obálce foto Magdaleny Černé, 203. výročí bitvy tří císařů.

chodník po kterém nikdo nechodí“. Inu, srovnat komunikaci má někdy další návaznosti, a to ještě chybí křižovatka Brněnská–Čechova–Sušilova;

- další akcí byla realizace rozsáhlejší opravy ulice Jiříkovské v části propojující Svatojánské náměstí s Jiříkovskou ulicí, spolu s úpravou ústí ulice Ponětovské v hodnotě přes 1 mil. Kč. Je proveden pojízdný chodník především pro tamější obyvatele. Ve spodní části je parkoviště, oddělené zelení od upraveného vjezdu do ulice Ponětovské. Doufáme, že pro naše tamější spoluobčany je to pěkný dárek, protože zde ani řádný chodník, ani komunikace dosud nebyly;

- je provedena také rekonstrukce vjezdu před hasičskou zbrojnicí, který zajistí řádný pojezd této těžké techniky. Úprava je důkladná, v hodnotě přes 1 mil. Kč. Také malý dárek našim hasičům v předvečer jejich výročí založení, které budou zanedlouho slavit;

- poslední drobnější akcí letošního roku by mělo být, pokud počasí dovolí, doplnění několika parkovacích míst na Brněnské ulici nad Moravskou chalupou, čímž by se mělo završit naše dosavadní úsilí o rekonstrukci Brněnské ulice;

- v listopadu se vinou série nehod na dálnici D1, nejvíce projevil dopravní problém, či spíše kolaps. Na tento reagujeme spolu s městskou částí Brno-Slatina (kterou sužuje ještě více) projednáváním jednak odlehčovacího propojení Brněnské ulice na Hraničkách s Řipskou ulicí v oblasti dálniční-

ho připojení a jednak osazením světelně řízené křižovatky u kostela ve Slatině. Není to jednoduché, protože v dané trase odlehčovací komunikace jsou uloženy inženýrské sítě, které mají strategický význam pro město Brno a Letiště Brno, a také je třeba vyřešit řádným způsobem napojení na stávající silniční síť, a to jak vlastní napojení s řádnými rozhledovými parametry, tak i režim komunikace. Semaforey na křižovatce u slatinského kostela jsou velký otazník. Názory jsou protichůdné: od těch, pro které to je řešení, přes názory, které upozorňují na návaznosti na dalších křižovatkách, až po ty, které ho odmítají. Pokusíme se o to, i když je to již na území města Brna;

- mám na mysli i další ožehavá témata: postupnou rekonstrukci základní školy (jak její financování, tak také připravujeme další fázi rekonstrukce), zkapacitnění mateřských škol, údržbu veřejné zeleně a dodržování čistoty (zastupitelstvo města přijalo obecně závaznou vyhlášku a připravujeme i další zlepšení), parkování, městský rozpočet a další.

Vážení spoluobčané, přeji nám všem radostné a pokojné prožití vánočních svátků, v novém roce 2009 vše dobré, pevné zdraví, nezdolný optimismus a vůli překonávat obtíže doby a všední starosti s inspirativní vzpomínkou na poselství Vánoc, které stále sděluje betlémské dítě.

Ing. arch. Jaroslav Klačka

PŘEDSTAVUJEME ZASTUPITELE

Jolana Žaludová

Rodina mojí maminky, Dobromily Kusové (rozené Topinkové), přišla do Šlapanic z Podolí kolem roku 1870. Jsem tedy již pátou generací, pro kterou jsou Šlapanice domovem. Naše město mám ráda a záleží mi na něm stejně tak, jako mým předkům.

Po absolvování obligátní základní školy v rodných Šlapanicích jsem pokračovala studiem Gymnázia na tř. Kpt. Jaroše v Brně. Díky studiu na zdravotní škole zakončenému další maturitou mi byla nabídnuta zajímavá práce v právě vznikající zdravotnické divizi zahraniční firmy. Postupně jsem se profesně vypracovala a měla tu čest vést jako ředitelka pro Českou republiku zastoupení nadnárodních korporací ve farmaceutické a marketingové branži. Vybudovala jsem si respekt v „mužském světě“ a jsem na to také patřičně hrdá – ženy v takové pozici téměř nepotkáte.

Zdeněk Štěpánek

Celý můj život je ovlivněn hudbou. Po základní škole, kterou jsem absolvoval částečně v Brně a částečně ve Šlapanicích, jsem nastoupil na Konzervatoř v Brně, obor hra na trombón. Již v průběhu studia jsem úspěšně absolvoval konkurz do operetního orchestru tehdejšího Státního divadla v Brně a vedle vstřebávání školní teorie jsem procházel tvrdou školou profesionální práce. Vojenskou základní službu jsem strávil v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého,

Před časem jsem se rozhodla změnit hektický život a začala se zabývat výhradně záležitostmi, které mi přinášejí potěšení. Od té doby ještě intenzivněji cestuji, poznávám nové kultury a kontinenty, potkávám pozoruhodné lidi. Vedu aktivní, zajímavý život, nicméně zůstávám „nohama na zemi“. Nejsem lhostejná k lidem a jejich osudům, snažím se pomáhat v rámci svých možností. Zapojila jsem své záliby – architekturu, historii a umění do podnikání. V současné době se zabývám unikátní rekonstrukcí barokní sýpky v Sokolnicích a její přeměnou na tzv. loftové byty spolu s galerií výtvarného umění. Podobný projekt chystám také v Praze.

O dění v našem městě jsem se vždy zajímala, proto se aktivně zapojuji do komunální politiky.

Do zastupitelstva města jsem byla zvolena díky podpoře vás, občanů, a to za sdružení nezávislých kandidátů Moudrá volba pro Šlapanice a Bedřichovice.

kde jsme budovatelskými písněmi mávali krachujícímu socialismu a vítali příchod svobody. Po návratu z vojny jsem i nadále zůstal věrný stejnému orchestru, avšak díky době a transformacím v kultuře, s mnoha různými názvy – Orchester Státního divadla v Brně, Orchester Zemského divadla v Brně, Orchester Národního divadla v Brně a nakonec Orchester Městského divadla v Brně. Krátkou dobu jsem působil i jako učitel na Základní umělecké škole ve Šlapanicích.

Mohlo by se zdát, že i nadále bude můj profesní život

jednoznačně veden pevným rytmem orchestrálního hráče. Opak je však pravdou. V roce 1998 jsem společně se svým kolegou založil firmu zabývající se zakázkovým vývojem softwaru, zejména v oblasti průmyslových přenosných terminálů. Proto jsem v roce 2004 ukončil trvalé působení v divadle a začal se plně věnovat, v té době již zaběhlé, firmě. Na hudbu jsem však nezanevřel a stále s Městským divadlem externě spolupracuji. Jsem ženatý, s manželkou Hanou máme dvě dcery, Michaelu (16 let) a Hanu (14 let).

Ve volném čase, kterého ale není nikdy dost, se jezdím pracovně odreagovávat na naši chatu. Odtud rádi podnikáme společné výlety na kole nebo vyrážíme na procházky do okolních lesů. V zimě si rádi celá rodina zalyžujeme.

Do zastupitelstva města jsem kandidoval za ODS, ve které jsem členem rady místního sdružení.

Od roku 2006 se snažím aktivně působit v komisi pro tisk a informace. Zlepšení informovanosti občanů a zvýšení kvality informačních médií města je naším společným cílem.

Informace z 51. až 54. jednání Rady města Šlapanice

Na svých jednáních přijala rada města v posledních týdnech mimo jiné následující usnesení:

51. jednání – 10. 9. 2008

- Schvaluje projektové a dodavatelské řešení parkoviště Jiříkovská, Ponětovská a přilehlých komunikací.

- Schvaluje záměr položit nové obrubníky a nový chodník v Čechově ulici podél parčíku u Rudoarmějce.

- Schvaluje záměr vybudovat zpevněná parkovací odstavňová stání v úseku mezi parčíkem u Rudoarmějce a spojkou mezi Brněnskou a Čechovou ulicí nad restaurací Moravská chalupa.

- Schvaluje záměr vybudovat novou zpevněnou plochu před hasičskou zbrojnicí položením použité žulové dlažby.

- Schvaluje studii zástavby lokality „Nad Pustým mlýnem II.“ a předložený návrh vyjádření města Šlapanice k této věci.

- Schvaluje služební cestu starosty, obou místostarostů, zaměstnanců MěÚ Šlapanice – Mgr. Magdaleny Černé, Josefa Kopeckého a překladatelky Ireny Karličkové – do partnerského města Braine l'Alleud v Belgii v termínu 12.–15. 9. 2008.

52. jednání – 24. 9. 2008

- Schvaluje pořadí uchazečů o veřej-

nou zakázku malého rozsahu „Oprava části komunikací Čechova, Brněnská, Ponětovská a Jiříkovská“ a cenovou nabídku firmy M SILNICE, a. s.

- Schvaluje zvláštní užívání místní komunikace přilehlé k parkovišti na ulici Brněnské (staré sídliště) a roh Tuřanky (p. č. PK 1440/1 a 2) na vybudování vodovodní přípojky pro stavbu Obytný soubor „Brněnská pole“ – ETAPA I/a ve variantě s přemostěním.

- Schvaluje žádost SDH Podolí o pronájem sálu kulturního domu v Bedřichovicích dne 3. 10. 2008.

- Schvaluje žádost SDH Bedřichovice o pronájem sálu kulturního domu v Bedřichovicích dne 4. 10. 2008.

- Schvaluje jednostranné zvýšení nájemného pro rok 2009 u městských bytů v ul. Nádražní, Lidická a Brněnská, v souladu se Sdělením Ministerstva pro místní rozvoj č. 214/2008 Sb. ze dne 11. 6. 2008.

- Rozhodla nepovolit na veřejných prostranstvích v území města Šlapanice a místní části Bedřichovice včetně všech městských médií vyjma veřejných plakátovacích ploch předvolební agitaci jednotlivých volebních subjektů pro volby do zastupitelstva Jm kraje a Senátu PČR.

53. jednání – 8. 10. 2008

- Schvaluje uzavření Smlouvy o dílo č. OISM 154/2008 – výstavba Mini skate parku Šlapanice s firmou Mystic Constructions, s. r. o., Římská 26, Praha.

- Schvaluje Smlouvu o dílo s firmou M-SILNICE, a. s. na opravu komunikací Čechova, Brněnská, Ponětovská, Jiříkovská, Riegrova.

- Schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace ve výši 10 000 Kč Kulturnímu spolku Hrbatý hrozen na opravu střechy.

54. jednání – 22. 10. 2008

- Bere na vědomí dopsání textů do kroniky města Šlapanice za období 1989–2007.

- Bere na vědomí informaci ředitele ZŠ o úspěšnosti přijímání žáků ZŠ Šlapanice na střední školy a dále informaci o dotazníkových šetřeních prováděných v letošním roce na ZŠ Šlapanice.

- Schvaluje pronájem KD Bedřichovice Mgr. Petru Urikovi, v termínu 20. 12. 2008.

- Doporučuje ZM zvolit přísedící Okresního soudu Brno-venkov, paní Helenu Vobeckou, na funkční období let 2008–2012.

- Odvolává na základě vlastní žádosti paní Ludmilu Večeřovou z komise pro občanské záležitosti ke dni 31. 10. 2008.

Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice

14. zasedání ze dne 17. 9. 2008

Zastupitelstvo města schvaluje:

- Rozpočtové opatření č. 8 se zvýšením rozpočtu o 4 406 200 Kč – v tom přijetí dotací z MZe na činnost lesního hospodáře, dále výsadbu melioračních a zpevňujících plodin a dotaci z MPSV na příspěvek na péči.

- Rozpočtové opatření č. 9 se zvýšením rozpočtu o 696 600 Kč, v tom při-

jetí dotace na sociálně-právní ochranu dětí, dále přijetí vratky překročených výdajů na SPOD za rok 2007 a převod finančních prostředků na úhradu opravy pomníku padlým.

- Rozpočtové opatření č. 10 se zvýšením rozpočtu o 1 000 000 Kč – přijetí dotace z JmK na požární vozidlo pro JSDH. Čerpání rezervy v celkové výši 701 700 Kč, na propagaci 22 200 Kč,

opravy kanalizace 129 200 Kč, navýšení původní částky příspěvku na dopravní obslužnost 16 300 Kč, úpravu dětského hřiště Švehlova 105 600 Kč, projektovou přípravu odvodu dešťových a splaškových vod 428 400 Kč.

- Rozpočtové opatření č. 11 se zvýšením rozpočtu o 4 200 000 Kč – přijetí dotace z MV ČR 2 000 000 Kč na požární vozidlo pro JSDH, přijetí dotace ze

SR 2 000 000 Kč na nástavbu a rekonstrukci MŠ, přijetí investiční dotace JmK 130 000 Kč na revitalizaci travnatého hřiště a přijetí dotace JmK 70 000 Kč na komunitní plán soc. služeb. Čerpání rezervy ve výši 665 000 Kč na opravy a montáž zařízení ZŠ a 118 000 Kč na restaurování památníku I. světové války. Navýšení investiční rezervy o 2 000 000 Kč o částku pokrytou nyní z poskytnuté dotace ze státního rozpočtu.

– Odpis pohledávky za městem Ivančice ve výši 298 982,56 Kč.

– ZM ukládá kontrolnímu výboru prověřit míru zavinění konkrétních osob na způsobené škodě městu ve výši 298 982,56 Kč.

– Obecně závaznou vyhlášku města Šlapanice č. 2/2008, o pravidlech pro pohyb psů na veřejných prostranstvích ve městě.

– Dodatek č. 2 ke zřizovací listině příspěvkové organizace Poradna pro rodinu, manželství a dítě, okres Brno-venkov, příspěvková organizace, o zrušení této příspěvkové organizace ke dni 31. 12. 2008.

– Směnnou smlouvu č. OISM 143/2008 o směně pozemků mezi ICEC Šlapanice a městem Šlapanice takto: z pozemku p. č. 1904 byl GP oddělen

pozemek p. č. 1904/2 o výměře 67 m²; z pozemku p. č. 1907/1 byl GP oddělen pozemek p. č. 1907/6 o výměře 24 m²; z pozemku p. č. 1907/2 byl GP oddělen pozemek p. č. 1907/2 o výměře 124 m².

– Město Šlapanice směňuje s ICEC Šlapanice pozemky p. č. 1904/2 a 1907/6 o celkové výměře 91 m² za pozemek p. č. 1907/2 o výměře 124 m², vše v k. ú. Šlapanice u Brna. Rozdílná hodnota předmětných nemovitostí je oceněna podle znaleckého posudku.

– Kupní smlouvu na prodej nemovitostí pozemků p. č. PK 3202 (446 m²) a p. č. PK 3413 (53 m²) v k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, o celkové výměře 499 m², z majetku města Šlapanice do vlastnictví manželům Sukeníkovým, bytem Tvarožná 107, 664 05 Tvarožná, za cenu 120 Kč/m².

– Prodej parcely č. 1793/1 v k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, o výměře 74 m², z majetku města Šlapanice do vlastnictví manželům Staňkovým, Nádražní 449/60, 664 51 Šlapanice, za cenu 420 Kč/m².

– Smlouvu kupní na prodej části pozemku p. č. 2206/1, k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, z majetku města Šlapanice do vlastnictví firmy Real Park Šlapanice, s. r. o. Podle oddělova-

cího geometrického plánu je předmětem prodeje pozemek p. č. 2206/163, k. ú. Šlapanice u Brna, o výměře 644 m², za cenu 1223 Kč/m².

– Stažení z programu jednání projednávání kupní smlouvy na prodej části pozemku p. č. 2406 (PK), k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, z majetku města Šlapanice do vlastnictví firmy Real Park Šlapanice, s. r. o. Podle oddělovacího geometrického plánu je předmětem smlouvy prodej pozemku p. č. 2943/26, k. ú. Šlapanice u Brna, obec Šlapanice, o výměře 22 352 m² za cenu 1223 Kč/m².

Omluva čtenářům Šlapanického zpravodaje č. 5/2008

Omlouvám se čtenářům článku „Čekají nás volby“ uvedeného ve Šlapanickém zpravodaji č. 5/2008 za nesprávně uvedený měsíc termínů voleb. Informovaný čtenář a volič se jistě nenechal zmást nesprávným měsícem září (článek byl psán v září, a tak se tento měsíc „vloudil“ do volebních termínů) a správně šel volit v termínu říjnovém. Ještě jednou se za uvedení chybných termínů voleb omlouvám.

1ms

ZE ZÁPISNÍKU MĚSTSKÉ POLICIE (MP)

17. 9. 2008

Na ulici Hřbitovní poškodil kamión neopatrnou jízdou oplocení. Řidič byl zadržen hlídkou MP, která následně přivolala poškozeného majitele oplocení. Případ byl postoupen dále do správního řízení. Vzniklá škoda činí přibližně 9 000 Kč.

6. 10. 2008

Pomohli jsme otevřít byt bez použití násilí paní na ulici Štefanikově, která si omylem zabouchla dveře od bytu.

4. 11. 2008

Na ulici 8. května jsme v ranních hodinách našli ležet na zemi starší paní, která měla krvácející zranění v obličeji, způsobené pádem ze schodků domu. Po přivolání vozidla RZP, byla žena převezena do Úrazové nemocnice Brno.

Další aktivity

Třikrát jsme řešili případ nalezených dokladů. Ve čtyřech případech jsme se podíleli na odstranění vraku vozidla. V pěti případech jsme řešili odchyt psů, tři z nich byli ihned předáni majitelům zpět. Pětkrát jsme provedli odtah špatně parkujících vozidel. Dvakrát jsme použili proti přestupcům tzv. „botičku“. Rozhodli jsme se častěji zasahovat odtahem vozidel, která tvoří pevné překážky v silničním provozu. V říjnu jsme se také podíleli na zajištění veřejného klidu a pořádku v průběhu voleb.

Několik odpovědí z ankety občanů Šlapanic o radarovém měření z č. 4/2008:

Měřte více, a berte řidičáky sebevrahům hned na místě.

J. T. 53 roků

Měřte více v obci, nelíbí se mi, když se měří na výjezdu z města.

L. K. 40 roků

Rychlost by se měla více měřit, je strašné, jak tady občas lítají. Dobré by bylo často zveřejňovat výsledky z měření a uvádět místa, kde se měří, aby to lidi věděli.

M. P. 45 roků

(pozn.: jedná se o řidiče z povolání)

Sepsali: MP Šlapanice
Upravila: Magdalena Černá

IMPACT INDUSTRY a prášková lakovací linka

V posledních týdnech se zdvihla vlna nevole našich občanů k výstavbě výrobní haly firmy IMPACT Industry při ulici Pod Žurání. Výhrady vygradovaly při oznámení záměru společnosti „instalace práškové lakovací linky“ v této hale. O co jde?

Musíme si říci, že na začátku byl územní plán, který byl schválen tehdejším zastupitelstvem v roce 1997. V dané lokalitě tím byla schválena zóna s funkčním využitím pro výrobu a drobné podnikání. Na základě takto schváleného územního plánu bylo na jaře roku 2001 vydáno územní rozhodnutí pro umístění výrobního areálu pro kovovýrobu (hala, parkoviště) vč. nezbytných přípojek na inženýrské sítě. Následně bylo vydáno vodoprávní rozhodnutí a stavební povolení. Šlo o řádná rozhodnutí, tedy s patřičnými vyjádřeními a stanovisky příslušných státních orgánů. Akceptace ze strany města šla i tím směrem, že zde najde zaměstnání nemálo šlapanických občanů. V té době totiž neměl záměr budoucí průmyslové zóny u letiště zdaleka konkrétní podobu. Stavět se ale pod Žurání nezačalo.

V létě roku 2006 byla provedena změna územního rozhodnutí na jiné umístění a zvětšení haly vč. jiných tras přípojek na inženýrské sítě a letos byla provedena poslední změna územního rozhodnutí, na zmenšení této haly. To vše v souladu se zákonem. Katalyzátorem dnešní, emocionálně vypjaté situace, bylo oznámení Odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje v rámci řízení o posuzování vlivů na životní prostředí o záměru „instalace práškové lakovací linky“ do prováděné haly. V tomto řízení má Krajský úřad dvě možnosti řešení: na základě dosud shromážděných podkladů může vydat stanovisko, že záměr nemá podstatný vliv na životní prostředí a že nebude dále posuzován, nebo nechá záměr doplnit

o připomínky dotčených orgánů a dalších osob (např.: Město Šlapanice, Jihomoravský kraj, Městský úřad Šlapanice OŽP, Krajská hygienická stanice JMK a Česká inspekce životního prostředí OI Brno) a v řízení dále pokračovat.

Starosta, vedení i Rada města požadují jménem Města Šlapanice, aby uvedený záměr byl dále podrobně posouzen a aby byly důsledně vyhodnoceny vlivy záměru vestavby práškové lakovací linky na životní prostředí, neboť dosud provedené posouzení podle předaných podkladů nedává uspokojivé odpovědi na všechny okolnosti tohoto záměru a podle všeobecného mínění je životní prostředí již značně dotčeno stávajícími provozem a nákladní dopravou. Odbor životního prostředí MěÚ Šlapanice požaduje doplnění dokumentace o podrobnější popis a posouzení jednotlivých technologií výrobních procesů (bezpečnostní listy látek používaných při odmašťování, další povrchová úprava materiálů, způsoby jakými bude zabráněno unikům znečišťujících látek do ovzduší a zvýšené koncentrace pachových látek. Dále požaduje doplnění dokumentace o typ a technologii čistírny odpadních vod, která navazuje na lakovací linku).

K záměru se mohl dle zákona 100/2001Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí vyjádřit každý v době do 20 dnů ode dne zveřejnění, tj. do 02.12.2008. Této možnosti využila skupina občanů zastoupená Miladou Umláškou. Tato vyjádření slouží jako podklad Krajskému úřadu, který v závěru zjišťovacího řízení určí, zda bude veden celý proces dle zákona č. 100/2001 Sb. zakončený zveřejněním stanoviska Krajského úřadu. Zjišťovací řízení ukončí příslušný úřad nejpozději do 35 dnů ode dne zveřejnění oznámení záměru písemným závěrem zjišťovacího řízení.

Pro konečné povolení záměru je nutné rozhodnutí stavebního úřadu. Ten říká,

že v současné době nevede žádné řízení o povolení lakovny, která má být zřejmě technologickým zařízením umístěným ve výrobní hale areálu IMPACT Industry, ani dříve takové povolení nevydával. Pro případnou instalaci lakovny je ze strany investora nutné splnit několik předpokladů: předložení žádosti ke stavebnímu úřadu o změnu stavby před dokončením, s doložením všech předepsaných podkladů, zejména kladného stanoviska k hodnocení vlivu stavby na životní prostředí a poté absolvování řízení o změně stavby před dokončením. V současné době, kdy nebylo u stavebního úřadu o změnu ani požádáno, nebyla předložena projektová dokumentace změny stavby a stanoviska dotčených orgánů, nelze předjímat výsledek řízení.

Chtěl bych ale zároveň upozornit, aby občanská veřejnost nepropadala zprávami SMS a e-maily „šikovně“ šířeným dezinformacím o připravované zinkovně, či ústně šířeným „informacím“ o galvanovně či chemičce. Oznámení záměru i dostupné podklady hovoří jasně: instalace práškové lakovací linky.

K četným posteskům na provádění staveb na území památkové zóny Slavkovského bojiště bych chtěl informovat, že Ministerstvo kultury zásadně vyhlášené památkové zóny neruší. V červenci letošního roku byla schválena novela zákona o státní památkové péči, která umožňuje krajskému úřadu vydat opatření obecné povahy o ochraně památkové zóny nebo jejich částí (plán ochrany), ve kterém se stanoví způsob zabezpečení kulturních hodnot památkové zóny. Dle informací Krajského úřadu Jihomoravského kraje jsou zahájeny přípravné práce k vydání tohoto plánu ochrany.

*Ing. arch. J. Klačka, starosta města,
Mgr. Ilona Pavlicová, Odbor životního
prostředí MěÚ Šlapanice,*

*Ing. Hana Meitnerová, vedoucí
odboru výstavby MěÚ Šlapanice.*

O cestě do belgického Braine-l'Alleud 12.9.–15.9.2008

Partnerství měst Braine-l'Alleud v Belgii a Šlapanic v České republice se zakládá na tradici a historii slavkovského bojiště a napoleonských památek. Zatímco v Belgii mají rozsáhlý komplex památníku a muzea Waterloo, poblíž našeho města jsou památníky Mohyla míru a Žuráň. Vzájemně se máme jak obohatit, co se od sebe učit, v čem se vzájemně podporovat a proč se navštěvovat. Takovéto partnerství dvou měst

z různých zemí může být pro obě strany velkým přínosem.

Na ceduli při příjezdu do Braine-l'Alleud jsou uvedena partnerská města: kromě Šlapanic jsou zde uvedeni Menden (Německo), Basingstoke (Velká Británie), Ouistreham-Riva-Bella (Francie) a Drummondville (Kanada). Vedle názvů měst jsou také vzdálenosti – při vzdálenosti 1 100 km jsme na evropském kontinentu jejich nejvzdálenějším partnerským městem my.

Hlavním účelem návštěvy Belgie byla prezentace Šlapanic a zároveň i Jihomoravského kraje na festivalu Dny koně, rozvinutí přátelských vztahů a dohodnutí další spolupráce.

Po příjezdu nás přivítali Olivier Chamard (zastupitel odpovědný za družební styky) a pracovníci oddělení pro družební styk Véronique Denis-Simon a Michel Denis. Ti nás pak i doprovázeli následující dny při programu.

Celý víkend probíhaly Dny koně. Festival byl doslova nádherný. Jezdci v kostýmech, bohatě zdobené vozy, cvičení koně, vystoupení, scénky, závody, předváděcí jízdy. Vše i setkání se starostou Vincentem Scorneau proběhlo ve velmi přátelské atmosféře.

Na festivalu byl jeden stan věnován propagaci partnerských měst. Vedle Němců a Francouzů, byla i naše „přehlídka“ propagačních materiálů. Přichystali jsme a zapůjčili si propagační materiály, které vypovídají nejen o Šlapanicích, ale i o historii slavkovského bojiště, krásách Jihomoravského kraje a dalších možnostech pro případné návštěvníky. Velmi vítaným zpestřením našich propagačních materiálů byla slivovice od starosty, víno od města a koláče, které pro tuto příležitost upekla paní Olga Schmalzried, jednatelka krajanského spolku Beseda Volnost. Obzvláště tyto byly lákadlem a k našemu stánku přicházeli návštěvníci, kteří si pak rádi přečetli informační brožurky o našem městě a kraji.

V mezičase jsme měli prostor i k tomu, prohlédnout si okolí a trochu poznat místní kulturu a životní úroveň. Dnes již jistě není pro nikoho novinkou, jaký je život za hranicemi České republiky. Zajímavý by ale mohl být postřeh, že vedle o něco luxusnějších výloh a vyšší životní úrovně, si žijí naši přátelé velmi podobně a potýkají se s podobnými problémy – jako je například kanalizace, doprava, málo míst k parkování apod.

Následuje anketa s představiteli města:

1. Jaký je přínos partnerství s Braine-l'Alleud?
2. Co Vás nejvíce zaujalo při návštěvě Belgie?
3. Jak by se mohlo partnerství dále rozvíjet?

Starosta Ing. arch. Jaroslav Klačka

1. Jde o kulturní výměnu, kdy se mohou setkat lidé různých regionů a vzájemně se obohacovat o své zkušenosti, řešení podobných problémů, např. v dopravě. Dopravní kolapsy jsou totiž v regionu Bruselu notoricky známé a my ve Šlapanicích se začínáme setkávat s podobnými.

2. Nejvíce mě zaujal nedělní program – festival Dny koně, kde se představilo mnoho jezdeckých škol s velmi pěkným

programem v dobových kostýmech. Líbilo se mi, že se aktivně zúčastnilo také velmi mnoho dětí. Pozitivně mě překvapila udržovaná tradice jezdeckví a mohu říci, že už chápu, proč se tyto země v jezdeckví na olympiádě umísťují na vysokých pozicích.

3. Vzájemnou spolupráci bychom rádi rozvíjeli. Partnerské město Braine-l'Alleud se nachází v oblasti bojiště bitvy u Waterloo. Naše spolupráce by měla vyústit v konkrétní projekt vzpomínky na událost bitvy u Slavkova. Jednalo by se pravděpodobně o tři audio-vizuální centra ve Šlapanicích, Újezdě u Brna a Slavkově u Brna, neboť tato města jsou vstupní bránou do území bojiště bitvy tří císařů. Také by mohly vzniknout i další projekty kulturní výměny na úrovni různých spolků, organizací a klubů obou měst. Město bude podporovat případné další smysluplné aktivity.

1. místostarosta Ing. Miroslav Mrkvica

1. Obecně jde o zkušenosti ze „zaběhlých“ systémů, ve kterých spolehlivě funguje zapojení širšího okruhu kompetentních zastupitelů a radních. Neleží tak veškerá tíha pouze na vedení města. Projevuje se to zejména v organizování, případně pomoci města při organizování volnočasových aktivit občanů všech věkových kategorií.

2. Cílem služební cesty vedení města byla jednak prezentace družebního města Šlapanice, jednak navázání na dříve započatou spolupráci obou měst. Povedla se prezentace města, kdy naši expozici ve stánku družebních měst navštívilo

mnoho návštěvníků festivalu Dny koně. Co se týká dalšího směřování naší partnerské spolupráce, tak diskutovány byly pouze základní teze s tím, že doladění bude věnován větší prostor při návštěvě pana starosty Braine-l'Alleud ve Šlapanicích koncem listopadu t. r.

3. Rozvoj partnerství lze směřovat na reciproční pobyty mládeže – zvětšování rozhledu, stimul pro učení se jazykům, navázání přátelství ... a též na krátkodobé výměny sportovní, kulturní apod., do kterých by se mohly zapojit i místní organizace, spolky a kluby. Další důraz kladu (toto by byla paralelní větev partnerství) na rozvoj vztahů s krajanským Českým domem v Bruselu. Belgická strana má zájem o kulturní, sportovní a jiné společenské akce uspořádané spolu s našimi spolky a organizacemi.

Místostarosta Pavel Horák

1. V dnešní době, kdy se na našem kontinentu odstraňují hranice, zavádí se jednotná měna a za prací lze vycestovat do jiné země, je i partnerství našeho města s jiným městem z Evropy jistě přínosem. Již v minulosti byla ze strany města Šlapanice nabídnuta vzájemná spolupráce šlapanických organizací s podobnými organizacemi v Braine-l'Alleud, zejména na kulturně-společenské úrovni. Na ní se jistě dá stavět. Za velmi prospěšnou, také považuji vzájemnou spolupráci na poli vzdělávacím, a to především v oblasti jazykové.

2. Belgickými přáteli jsme byli pozváni na festival Dny koně. Zde mě zaujala především velmi pestrá a pro návštěvníky poutavá vystoupení skupin koní se svými jezdci. V takovém krásném amfiteátru, dokázali při svých vystoupeních podložených známými melodiemi velikánů evropské hudby jasně ukázat, že i dnes, ve značně přetechizovaném světě, má kůň svoje nezastupitelné místo.

3. Rozvíjení partnerství je možné, jak jsem již výše uvedl, téměř ve všech oblastech, sport nevyjímaje.

text i foto: Magdalena Černá

Z projevu starosty k 28. říjnu

Vážení spoluobčané,
rád bych vás v této chvíli uvítal na tomto pietním aktu, při kterém chceme vzdát čest našim spoluobčanům padlým v první světové válce a zároveň si připomenout státní svátek – výročí vzniku samostatného československého státu. Tento den je důvodem k zamyšlení se nad významem státu a státnosti vůbec. A že je třeba se zastavovat každoročně a připomínat si určité věci, vidíme na dětech a mladší generaci. Brzy by vnímaly jen to, že MAJÍ VOLNO.

Konec 1. světové války znamenal rozpad Rakousko-Uherska a vznik nových států na jeho území, mezi jinými také naší samostatné Československé republiky. Washingtonská deklarace z 18. 10. 1918 podepsaná našimi představiteli T. G. Masarykem, E. Benešem a M. R. Štefánikem vydala prohlášení o československé nezávislosti. Republika si prošla pohnutou historií, která nás ovlivňuje dodnes: po období první republiky přišla po mnichovském diktátu první fašistická totalita, která byla také důsledkem 1. světové války a vyústila v 2. světovou válku. Po konci druhé světové války přišla s únorovým pučem druhá, komunistická totalita se studenou válkou a teprve po sametové revoluci v roce 1989 byla obnovena demokracie. S koncem roku 1992 však období Československé republiky končí a nastupuje naše novodobá samostatná Republika česká, která je svobodnou společností a již byla přijata do rodiny evropských národů.

Touto historií a vším zlým, co se prohnalo naším státem, jsme ovlivňováni a poznamenáváni dodnes. Poučme se proto z naší jak moderní historie, tak z dějin českého národa. Máme mnoho příkladů jak vynikajících osobností, tak obyčejných statečných lidí, hodných následování, které si můžeme sami vybrat a od kterých se můžeme inspirovat k překonávání různých životních obtíží. I ony osobnosti musely totiž ve svém životě překonávat různé těžkosti, či nepřízeň a intriky svého okolí. Je zbytečné se zabývat malichernostmi a negovat vše, o co se lidé v našem okolí snaží. Daří se nám dobře, patříme do vyspělého svobodného světa, který nemusí řešit základní problémy lidské existence, jak se tomu ještě dnes v různých částech světa děje. Například mne v posledních dnech překvapil postoj některých našich spoluobčanů, kteří si stěžovali, že musí do volební místnosti šlapat schody do 2. patra. Právo, výsada svobodně volit také nebyla vždy samozřejmostí, ještě před 20ti lety bychom šlapali třeba do 10. patra a volili, koho nám někdo jiný určil... Přeji vám všem pěkné sváteční dny, aby se nám dařilo, abychom si dokázali pomáhat, povzbuzovat se a projevovat si základní lidskou úctu a slušnost.

Ing. arch. Jaroslav Klačka

Poznámka redakce:

Konkrétní historická data obsažená v projevu naleznete ve článku „90. výročí ukončení 1. světové války“ na straně 16.

Pietní akt v městském parku

V sobotu 25. 10. v 16 hod. se sešly v městském parku u pomníku obětem 1. světové války necelé tři desítky našich spoluobčanů. Připomenuli si tak tento celosvětový válečný konflikt a následný vznik naší tehdejší Československé republiky, od něhož letos uplynulo 90 roků. Představitelé města, starosta Ing. arch. Jaroslav Klačka, 1. místostarosta Ing. Miroslav Mrkvička a tajemník Ing. Václav Hrabálek se poklonili zdejšímu 83 obětem a položili květiny k jejich památníku.

J. K.

Houslový koncert Václava Hudečka

V sobotu 25. 10. v 17 hod. se sešla naše hudební milovná veřejnost a čestní hosté ve zdejšímu kostele Nanebevzetí Panny Marie. Uskutečnil se zde koncert mistra houslové hry Václava Hudečka, za doprovodu cembalisty prof. Petra Adamce. Chrámem zněly tóny duchovní hudby G. F. Händela, Františka Bendy a Giuseppe Tartiniho. S Václavem Hudečkem přijela také jeho manželka, herečka a spisovatelka Eva Trejtnarová-Hudečková. Koncert byl uspořádán Mohylou míru – Austerlitz, o. p. s., a městem Šlapanice k 90. výročí založení naší republiky. Chráněná loď byla zaplněna do posledního místa a závěrečný potlesk nebral konce. Zcela jistě Mistr Hudeček do Šlapanic v příštím roce opět zavítá, a to 28. 9. 2009.

J. K.

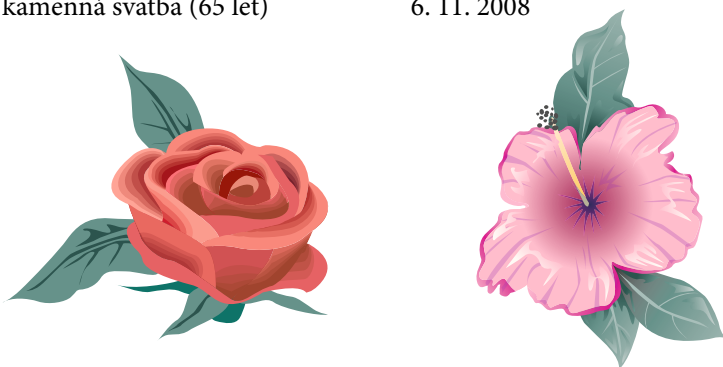
BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

Záříjovým

Marie Trnková 90 let 22. 9. 2008

Zdeňka a Bedřich Boháčovi
kamenná svatba (65 let)

6. 11. 2008

Vážení čtenáři Šlapanického zpravodaje, děkujeme vám za odpovědi na soutěž z minulého čísla. Nové fotografie najdete i v tomto čísle. Správné odpovědi posílejte na e-mailovou adresu cerna.m@slapanice.cz, nebo na podatelnu Městského úřadu ve Šlapanicích. Přejeme hodně úspěchů!

Vyhodnocení soutěže „Poznejte, kde to bylo!“

Správné odpovědi:

Obrázek č. 5A – ulice Dlouhá

Obrázek č. 5B – ulice Brněnská

Výherce:

Miluše Honková, Sušilova 84, 664 51 Šlapanice

Blahopřejeme!

Jsme v poločase

Vážení občané města Šlapanice a místní části Bedřichovice, komunální volby 2006 a následná koaliční vyjednávání vyústila na ustavujícím zasedání Zastupitelstva města Šlapanice dne 23. 11. 2006 ve zvolení vedení města a zřízení a zvolení personálního obsazení ze zákona daných výborů. Jen pro připomenutí: koalice je značně „duhová“, tvořena volebními subjekty KDU-ČSL, ODS, Hnutí pro rozvoj Šlapanice a SZ.

Datum 24. 11. 2006 je tedy dnem, kterým se současná radnice ujala vlády nad městem. Je v poločase volebního období. A je tedy vhodný čas ohlédnout se za minulými dvěma lety a informovat Vás o uplynulých aktivitách, problémech, nedostacích a „kostlivcích ve skříni“, ale i o úspěšných řešeních.

Poločas nám také velí podívat se do budoucnosti dalších dvou let (a u některých projektů ještě dále dopředu přes hranice volebního období) práce na radnici.

Jak relativně skrytě avizujeme, nebudou mnohá hodnocení vždy jen pozitivní a naopak, možná budou pro někoho i poněkud bolestná. A protože nechceme narušovat vánoční atmosféru tohoto čísla SZ, připravujeme „zprávu o stavu unie“ do prvního čísla roku 2009.

Přeji Vám klidné a příjemné prožití vánočních svátků a v přicházejícím roce především pevné zdraví, spokojenost a hodně osobní pohody.

Ims

Změny lákají

Gymnázium ve Šlapanicích získává dobrou pověst a každým rokem se hlásí ke studiu na této škole hodně žáků.

Hlavní budova školy po důkladné rekonstrukci je plně vyhovující pro vyučování. I když ve vedlejší budově je sálka a jedna učebna chemie a budova slouží také základní umělecké škole, vznikla potřeba získat ještě jednu třídu.

Ředitelství gymnázia navrhlo, aby půdní prostor v této vedlejší budově se upravil jako ateliér – třída.

Během hlavních školních prázdnin ten velký půdní prostor, kde po desetiletí jen pavouci tkali pevné sítě, se změnil v pěknou, světlou místnost pro výuku.

Ředitelství školy mě pozvalo na prohlídku. Byl jsem velmi překvapen tou báječnou změnou, půvabem zrození nového prostoru, který nepochybně bude pozitivně ovlivňovat vývoj mladých lidí.

Zahlédli jste někdy jistivou radost v očích těch, jimž se podařilo něco pěkného udělat? Já jsem měl možnost v tomto případě tu radost zahlédnout. Takové radosti se říká štěstí. To není štěstí v sazce, to je štěstí opravdové, zasloužené.

Komu přičíst zásluhu o vytvoření užitečného díla? Poděko-

vání patří nejen ředitelství gymnázia, které iniciativně přišlo s návrhem, ale všem, kteří pomohli návrh uskutečnit, všem, kteří si uvědomili, že investice do vzdělání je investicí nejlepší, a podali pomocnou ruku.

Někdy se nám nedostává prozíravého pohledu do dálky, do příštích let. Hledáme cestu k úspěšnému hospodaření, k vytváření hodnot.

Mohlo by gymnázium ve Šlapanicích právě v této době, kdy se hledají nové zdroje energie a kdy se volá po její úspoře, vypracovat projekt, jak uspořit energii výstavbou slunečního vytápění všech svých budov? Bylo by to ekologicky čisté, výhodné a bylo by to ve vhodnou chvíli, kdy je prospěšné chytit příležitost za pačesy a vykročit po dobré cestě.

Přáli bychom si, aby Šlapanice vyrůstaly ve významné, důležité střediskové centrum Brna-venkova.

Je možno se jen domnívat, že by se nezaměstnanost zmenšovala, kdyby se pavučinové půdy měnily v půvabné, útulné místnosti, že by se zvyšovala produktivita práce řemeslníků a vesele vlály věnce nad přístavbami, nad úsporami energie a snižovaly se výdaje.

B. Boháč

Sportovní festival Dreams & Teams ve Šlapanicích

Je čtvrtek 16. října ráno a všechny přípravy už jsou téměř u konce. Všichni členové Dreams & Teams klubu mají co na práci a snaží se ze všech sil doladit poslední nedostatky, aby vše proběhlo úspěšně. Samotný sportovní festival, kterého se účastní dvě třetí třídy základních škol Šlapanice a Holzova v Brně-Lišni, začíná v hale TJ Sokol Šlapanice v 10 hodin slavnostním ceremoniálem. Celý festival probíhá v duchu olympijských her, a proto nechybí ani slavnostní zapalování olympijského ohně. Po skončení úvodní řeči už nebrání nic tomu, aby se naše osmičlenné týmy vrhly do sportovních aktivit. Teď si musí všichni účastníci poradit s překážkami, jako je opičí dráha nebo slalom.

Co je to ale vlastně Dreams & Teams? Tento mezinárodní projekt funguje pod záštitou British Council ve více než

čtyřiceti zemích světa od roku 2001. Jeho úkolem je zvýšit u středoškolských studentů mezinárodní organizační a vůdčí schopnosti. Ve Šlapanicích se tentokrát školili žáci zdejšího gymnázia spolu se svými kamarády z pražských gymnázií Nad Štolou a Stodůlek a Gymnázia olympijských nadějí z Českých Budějovic. Školení probíhalo tři dny od rána do noci a vrcholilo organizací čtvrtletního festivalu. Mladí pořadatelé zařizovali vše sami. Od shánění sponzorů až po nakupování občerstvení.

A jestli se festival podařil? Koho jiného se zeptat než samotných dětí? Po celou dobu se dobře bavily a paní učitelky se nestačily divit, kolik mají najednou volného času. Během náročných disciplín si všichni přítomní také pochutnali na malé svačince. Děti odcházely s radostí, sladkou odměnou a pěkným zážitkem.

Celá akce by ovšem byla mnohem chudší, kdybychom se nemohli spolehnout, že se najdou lidé, kteří nám pomohou. Proto patří zvláštní poděkování firmám J&S Sanace, s. r. o., Čegan, s. r. o., a Ford Carent, a. s. Dále si vážíme podpory British Council, díky němuž se mohlo vše uskutečnit, a Gymnázia a ZUŠ Šlapanice, které bylo tentokrát tím nejdůležitějším organizátorem.

Barbora Běhounová
Petr Holík

Lucerničkový průvod v MŠ Ponětovice

Ve čtvrtek 6. 11., hned po setmění, se sešly se svými rodiči děti z naší MŠ i ty, které školku nenavštěvují, na hřišti u rybníka v Ponětovicích. Do tmy si všichni svítili. Někteří vlastnoručně vyrobenými lucerničkami a jiní zase koupenými různobarevnými lampiónky.

U rybníka to rázem vypadalo, jako by se slétlo hejno světlušek.

S lucerničkami jsme prošli část Ponětovic za zvuku podzimních písniček i říkanek a zamířili ke školní zahradě. Tam totiž děti připravily pelíšek z listů ježčí rodince, kterou jsme šli uspat. Ježečkům, vyrobeným z řepy a špejlí, jsme zazpívali ukolébavku a v tichosti jsme se rozešli domů spát do svých postýlek. Však také některé děti večerní pochod pěkně unavil, a tak se na své postýlky docela těšily!

text i foto: MŠ Ponětovice

Podzimní nálada v MŠ Hvězdička

Léto je nenávratně pryč a vlády se ujímá podzim. Ten nabízí plnou náruč barev a vůní, a proto jsou veškeré činnosti v naší mateřské škole motivovány barevnou podzimní přírodou. Na společných vycházkách se děti učí vnímat krásy a dary přírody, všimnout si podzimu v jeho proměnách. Například stromy –

pestrá paleta barev: žlutá, oranžová, hnědá i červená – to by nedokázal namalovat žádný malíř. Děti si vystříhly paletu z tvrdého papíru a na nalepenou oboustrannou lepicí pásku sbíraly a dávaly listy zajímavé barevně či tvarově.

Kromě listů sbíráme kaštiny, žaludy, šišky, jeřabiny, šípky, rozhlížíme se

*Bez listů jsou stromy,
smutně stojí domy.
Neveselo bez sluníčka.
Radost může rozdávat,
kdo má všechny lidi rád.
Dává „slunce“ ze srdíčka.*

A. Dokoupilová, MŠ Hvězdička

kolem a povídáme si. Zvědavé otázky dětí nás vedou k širšímu zamyšlení nad souvislostmi a k poznání, jak důležitý je vztah člověka a přírody.

Když jsme nashromáždili dostatek přírodnin, společně hrátky mohly začít. Děti s nadšením vyráběly z vylisovaných listů a přírodnin „Podzimáčky“, z nažek javoru ježky, otiskovaly listy, využily techniku frotáže při výrobě stromových skřítků, navlékaly jeřabiny a šípky, vyráběly pohádkové draky

z kaštanů a šišek. Z vylisovaných listů si vyrobily svůj první herbář, a tak mezi stromy už poznají lípu, javor, dub, kaštan, břízu a také smrk a borovici.

Učili jsme se básničky, písničky, pohybové a taneční hry s podzimní tematikou, dramatizovali pohádku „O řepě“.

Do podzimních hrátek se s chutí zapojují i rodiče. Povídání o ovoci a zelenině, které děti třídily, ochutnávaly, poznávaly čichem, hmatem, vyráběly z papíru (vytrhávání, mačkání),

také se seznámily s významem ovoce a zeleniny pro zdraví člověka, jsme zakončili „Tvořivým odpolednem s rodiči“. Ti si přinesli různé druhy zeleniny, dýně, brambory a s využitím dětmi nasbíraných přírodnin tvořili. Rozhodně jim nechyběla zručnost a fantazie, a tak vznikla přehlídka nápaditých a velmi zdařilých výrobků, které zdobily naši šatnu a chodbu. Na závěr odpoledne jsme si všichni na dvorku pochutnali na opečených vuřtech.

Přesvědčili jsme se, že tyto společné činnosti přispívají k prohlubování vzájemných vztahů mezi školou a rodinou. Proto jsme v listopadu připravili tvořivou dílnu pro dospělé „Pletení z papíru“.

V naší MŠ se snažíme využívat nejen přírodní materiál, ale i materiál odpadový. V souvislosti s povídáním o stromech a jejich pozorování nejen jako o útočišti pro zvířata, ptáky a brouky, ale i jako o výrobně kyslíku, surovině pro výrobu nábytku, hraček a hlavně papíru, děti samy hovořily o tom, proč šetřit papírem. Z velké krabice jsme vyrobili „papírožrouta“, který sbírá starý a použitý papír. Zahráli jsme si hru „Jak zmizel les“ motivovanou povídáním o Aničce, která nešetřila při

kreslení papírem.

Malé dítě se učí vždy a všude, především hrou a vlastním prožíváním. Nejlepší je, když si může všechno prakticky vyzkoušet. Vytvářením kladného vztahu k přírodě u dětí prohlubujeme jejich schopnost vnímat, komunikovat, objevovat, získávat jistotu a odpovědnost k sobě, respektovat odlišnost druhých a tak jim pomáhat k získávání samostatnosti.

text i foto: MŠ Hvězdička

SPCCH na cestách – nejen autobusem – ale i pěšky

Díky daru města Šlapanice mohl Klub Svazu postižených civilizačními chorobami uspořádat v letošním roce již druhý zájezd.

Tentokrát byla naším cílem jihomoravská města **Mikulov a Lednice**.

Po výpadovce na Vídeň jsme byli ve středověkém Mikulově coby dup! A protože jsme měli dost času (i na prohlídky bylo ještě brzy), první zastávka byla na benzínové pumpě. K hranicím s Rakouskem – co by kamenem dohodil. A bylo to znát. Setkali jsme se s Evropou. Káva na stojáka bratru za 60 Kč.

A ceník za použití WC – byl jako už dnes ceny na Slovensku: korun českých 5,-, zato € ½!!!

Kdo nebyl v Mikulově posledních 10 let – jen těžko ho poznával. Dříve oprýskané, někde i polozbořené domy, dnes všude nové fasády – celé město vyšperkované.

Rozdělili jsme se na dvě skupiny – zdatnější vyrazili na **Svatý kopeček**, ostatní pak na prohlídku **židovského hřbitova** s více než čtyřmi tisíci náhrobky. Už jsem nějaký ten židovský hřbitov navštívil, ale až tady jsem zjistil, že zatímco křesťané – stojí-li u hrobu – mají před sebou hrob a za ním náhrobek, tak židé stojí před náhrobkem a hrob je až za ním.

Poté jsme se – už zase všichni – zúčastnili prohlídky **barokního zámku**. Ten byl dříve sídlem rodu Dietrichsteinů, z nichž nejznámější byl olomoucký biskup František Dietrichstein. Prohlídka byla doslova od půdy až do sklepa. Ve sklepech je obří sud – do něhož poddaní odevzdávali desátky. Ten byl, přímo ve sklepech, v r. 1643, sestaven brněnskými bednáři. Má objem 1014 hektolitřů. Svému účelu však (podle jedné pověsti) sloužil jen 2 roky. V r. 1645 byl zámek dobyt Švédy (třicetiletá válka) a ti nepřestali, dokud sud nevyypili.

Pak přišla neúroda, a než se do sudu zase mohlo nalévat – tak už to nešlo. Sud rozeschl tak, že se ho už nikdy nepodařilo utěsnit. Jiné prameny uvádějí, že ho poddaní plnili let 30, a až poté přišla neúroda a vyschl. Ať je to tak, či tak, už více než 300 let v něm víno nebylo!

Ještě větší pohroma však přišla v dubnu 1945. To zámek, z nikdy nevysvětlených důvodů, do základů vyhořel. Až v r. 1948 – díky Spolku pro obnovu mikulovského zámku – se podařilo nejprve podzámčí a začátkem 60. let i celý zámek – rekonstruovat.

Po návštěvě zámku následoval oběd – slušný, obsluha pomalá – strašně! Mělo to však i výhodu. Než nás obsloužili – udělalo se krásně slunečno – právě tak na návštěvu **Lednice**. Někdo navštívil skleník, komu nestačil jeden zámek, přidál

návštěvu druhého. Vyhřáté lavičky v zámeckém parku vybízely k posezení. Byl to pohodový výlet, včetně počasí.

Jak je už i v nadpise uvedeno: ...ale i pěšky. Tentokrát to bylo **Ze Šlapanic do Šlapanic – přes Mohyly míru!**

Když jsem se 23. 10. 2008 probudil – došlo mi, že účast na výletě bude nevalná. Venku totiž drobně pršelo. A nemýlil jsem se! Renomé zachránilo 13 členů ze sesterské organizace Kuřim. A tak nás nakonec na prohlídce muzea, na Mohyle míru, bylo 18. Kdo z Vás tam delší dobu nebyl, při návštěvě bude mile překvapen. Ti tam jsou cínoví vojáčky. Při vstupu do muzea Vás obklopí moderní technika. Vše je řízené počítačem. Projekční plátna, stereo ozvučení. Náhle se ocitáte uprostřed litého boje, až mráz běhá po zádech. Vystavené figuríny v životní velikosti v dobových uniformách a další projekce – tentokrát posun vojsk na bitevním poli – v časovém sledu.

Už mnohem klidnější byla návštěva kaple, která je uvnitř památníku. Tam jsme se také dověděli, že památník na bitvu tří císařů byl postaven v r.1912 a že jen čistou náhodou je křížem slyšet třeba jen šepot a že i dvojí šepot křížem – se netříští.

Po návštěvě útulné kavárny se účastníci výletu vydali na zpáteční cestu. Závěr byl mnohem veselejší. Přestalo pršet, vysvitlo sluníčko. Prostě pohoda. Jen jednu chybu vycházka měla – bylo nás jen pět!

*Text i foto Jaroslav Vymazal
předseda Klubu SPCCH
ve Šlapanicích*

Tělesně postižení ze Šlapanic na zájezdě

V sobotu 20. září vyrazili členové místní organizace Svazu tělesně postižených ze Šlapanic a okolních obcí po roce opět na zájezd. Na rozdíl od minulých let, kdy jsme měli štěstí na teplé slunečné počasí, bylo tentokrát už od rána jasné, že tuto sobotu nám počasí moc nepřeje. Toto drobné omezení nás však nemohlo odradit od naší touhy po poznání.

Cílů během zájezdu bylo hodně, a tak jsme vyrazili již v 8.00 autobusem od restaurace Radnice. Cesta rychle ubíhala a nedlouho po deváté jsme dorazili do Hodonína. Po krátkém bloudění rozkopaným městem jsme našli náš cíl – přístav na řece Moravě a kotvíci výletní loď **Konstancie**. Již je zřejmé, že prvním bodem našeho programu byla plavba po Moravě, která je v okolí Hodonína součástí známého **Bařova kanálu**. Po naložení na Konstancii jsme si objednali kávu nebo čaj s rumem pro zahřátí

a již jsme vyrazili po Moravě směrem k Rohatci. Loď **Konstancie** je pojmenována po královně Konstancii, vdově po Přemyslu Otakarovi I., která udělila Hodonínu v roce 1228 městská práva. Průvodkyně, pí Andrea Řiřicová, nás nejprve ve stručnosti seznámila s historií Bařova kanálu, místní faunou (volavka popelavá, břehule říční, kvakoš noční, bobr evropský, ...) a flórou a pak nám již ukazovala mnohé zajímavosti v okolí – mrtvá říční ramena, násypy podél řeky na ochranu před povodněmi, na březích stromy ohlodané od bob-

rů, „odpočívajícího“ krokodýla „moravského“ na větví stromu na řekou atd. Nakonec jsme dopluli až k místu, kde ze Slovenska po dně Moravy přechází na moravskou stranu ropovod Družba. Podle vysvětlení kapitána jsou roury ropovodu na dně řeky chráněny tlustou

vrstvou betonu a profil řeky se zde silně zmenšuje, což dělá problémy zejména při nízkém stavu vody. Nám však štěstí přálo, v řece teklo vody dost, a tak jsme nemuseli Konstanci ani přenášet přes kritické místo, ani nemusel nikdo z lodi vystupovat, aby zmenšil ponor. Brzy poté se Konstancie otočila zpátky do přístavu, hodinová plavba nám rychle utekla a nám nezbývalo než vyrazit dále.

Dalším cílem našeho sobotního putování byly archeologické vykopávky z období Velké Moravy v **Mikulčicích**. Místní hradiště je nejrozsáhlejším zachovaným slovanským archeologickým nalezištěm v České republice. Na úvod prohlídky muzea nás průvodkyně seznámila u plastické mapy s terénní situací v Mikulčicích v 9. století. Poté jsme navštívili dva návštěvní pavilony se stálými expozicemi archeologických nálezů ze 7.–9. století n. l. V starší expozici „Velkomoravské Mikulčice – Knížecí

hrad v údolní nivě řeky Moravy“ jsou ukázky nalezených nástrojů, mincí, lodí, koster atd. Letos otevřená expozice „Velkomoravské Mikulčice – Druhý kostel a sakrální architektura knížecího hradu“ sestává z prohlídky základů II. mikulčického kostela, hrobových jam s pohřby a trojrozměrných maket všech mikulčických kostelů i paláce. Na závěr jsme si na přilehlé volné ploše prohlédli základy knížecího paláce a trojlodní baziliky. Kvůli omezeným pohybovým možnostem mnoha účastníků zájezdu jsme bohužel museli oželeť absolvování celého pěšího okruhu areálem mikulčických Valů.

Z Mikulčic jsme zamířili do skanzenu – Muzea vesnice jihovýchodní Moravy ve **Strážnici**. Ve skanzenu jsme si prohlédli ukázky lidového stavitelství z jednotlivých etnografických oblastí Slovácka (moravské Kopanice, luhačovické Zálesí, Hornácko...) a také ukázky specifických způsobů obživy na Slovácku, např.

areál vinohradnických staveb, areál lučního hospodářství či areál vodních staveb. K našemu štěstí se ve skanzenu zrovna konala přehlídka starých řemesel, a mohli jsme tak ochutnat ovčí sýr, jablečný mošt nebo lokše z bramborového těsta s mákem, zhlédnout ukázky tkaní a předení na starých tkalcovských stavech a kolovratech nebo obdivovat šperky a jiné výrobky dráteníka nebo různé dřevěné píšťaly, píšťalky, nože a kudličky vystavované řezbářem.

Posledním cílem našeho cestování byla bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje na **Velehradě**. Kult slovanských apoštolů, kteří jsou spolu se sv. Benediktem spolupatrony Evropy, činí z Velehradu poutní místo přesahující významem hranice našeho státu. V současné době prochází bazilika rozsáhlou rekonstrukcí. Navzdory opravám byly všechny části baziliky otevřeny a volně přístupné. Proplétání se mezi trubkami a sítěmi způsobilo, že prohlídka baziliky byla občas trochu dobrodružná a chvílemi připomínala cestu bludištěm trubek, lešení a složeného stavebního materiálu. Naštěstí na nikoho nic nespadlo, a tak nám po prohlídce již nezbývalo než vyrazit na zpáteční cestu.

Do Šlapanic jsme se vrátili už za tmy, mnozí z nás unavení, ale všichni spokojení ze zdařilé akce.

*Za místní organizaci STP
Pavel Mikuška*

JSDH Šlapanice Vás zve
sobota 21. 2. 2009 20.00 h
Ostatky (sál restaurace Žuráň)

Vánoční pozdrav z knihovny

Dobrý den, vážení a milí čtenáři,

rok se s rokem pomalu schází a opět tu máme sváteční čas vánoční a s ním spojené radosti z prožitků vzájemné pospolitosti a sounáležitosti, které se nám v dnešní uspěchané a hektické době tak trochu vytrácejí a které si můžeme právě díky Vánocům přece jen trochu víc vychutnat.

Dovolte mi, abych v krátkosti přiblížil dění v naší knihovně, která rozhodně nezahálí, a jak pevně věříme, přispívá svým dílem k osvětlení kulturního života ve městě.

Protože naším základním posláním je přinášet radost, oddych, ale i poučení a vzletně řečeno přispívat též k „povznesení ducha“, snažíme se toto naplňovat zajištěním kvalitní literatury nejrozličnějších žánrů a témat, mezi kterými si zájemci každého věku i zaměření jistě bez

problémů vyberou. Ten, kdo si nedovede představit svátky klidu a radosti bez dobré četby a doposud třeba neměl možnost z nejrůznějších důvodů navštívit naši knihovnu, může to vzít jako příležitost napravit situaci a věříme, že určitě nepohrdne naší nabídkou. S touto se může každý seznámit (pokud nechce přijít hned osobně do knihovny) pomocí ON-LINE katalogu na internetové adrese <http://knihovna.slapanice.cz>, který nabídne kompletní seznam

únorovou besedou se známou spisovatelkou románů pro ženy a dospívající dívky Věrou Řeháčkovou, dubnovým koncertem členů Janáčkovy filharmonie pod vedením p. Josefa Klíče a v témže měsíci cestopisnou přednáškou Jiřího Máry „Nový Zéland“. Do konce května byla v knihovně též ke zhlédnutí výstava

knihovního fondu, včetně generování novinek za určitá časová období.

Ti, kteří rádi navštěvují naše akce, určitě nebyli zklamáni letošní nabídkou, počínaje lednovou přednáškou „Jak se žije v Africe“ humanitního sdružení „Narovinu“ (byla doprovázena výstavou úžasných fotografií do konce března),

obrázků paní Miroslavy Jetelinové. Předprázdníkový program byl završen divadelním představením pro děti „Kterak беруška Uška o sedmou tečku přišla“ v provedení souboru Divadla KAPSA Andělská hora. Od půlky července do půlky září si pak zájemci mohli prohlédnout výstavu šperků a obrázků paní Blanky Jetelinové.

Podzimní program otevřelo opět Divadlo KAPSA s představením „Trampoty čertíka Culínka“. Tento soubor, který přijel k nám do knihovny již počtvrté, sklízí pokaždé velký úspěch nejen u dětských diváků. Jejich představení totiž potěší svým humorem

a radostí i leckterého „dospěláka“. V listopadu nás navštívil s nesmírně zajímavou přednáškou p. Břetislav Olšer, cestovatel, spisovatel a publicista, který velice poutavě vyprávěl o Izraeli.

V čase předvánočním jsme plánovali ještě hudební koncert, ten bohužel z organizačních důvodů bude přesunut na přelom ledna a února 2009.

Závěrem bych chtěl pozdravit jménem pracovníků knihovny nejen naše čtenáře, ale všechny obyvatele, kterým není lhostejný společenský a kulturní život ve městě, a popřát krásné a spokojené svátky se spoustou radosti a všechno nejlepší do roku 2009.

Hezké Vánoce!

*Rostislav Faber, knihovna
foto: Magdalena Černá*

ORIENTÁLNÍ BŘÍŠNÍ TANCE

- jsou vhodné pro všechny věkové skupiny
- poskytují lepší koordinaci těla a zvyšují pohyblivost
- podporují funkční pohybový systém pro každodenní život
- posilují svaly ochablé, protahují svaly zkrácené, posilují tělo i ducha

Orientální tanec byl a stále je tančen při porodu, na svatbách, pro vlastní potěšení žen a z různých jiných příčin. Nyní oblíbená pohybová aktivita, určená pro všechny věkové i váhové kategorie, velmi pozitivně působící na psychickou a fyzickou stránku tanečnice.

Skládá se z jednotlivých kroků a pohybů, které se spojují podle předem sestavené choreografie nebo pouze podle fantazie tanečnice.

Druhů nebo typů orientálního tance existuje mnoho, všechny mají své kouzlo a všechny se liší svým původem, vznikem, provedením, typickými prvky a kroky, hudbou, ryt-

mem, oblečením a kostýmem atd. Tyto tance Vám **pomohou zdravě zpevnit a zformovat celou postavu, snížit napětí v organismu**, protáhnout svaly zkrácené a posílit svaly ochablé.

Dále opravují chybné držení těla, obnovují tělesnou vitalitu a hlavně nepřetěžují organismus.

Zvládne je každý, bez rozdílu věku a úrovně zdatnosti.

Orientální tance mají velmi pozitivní vedlejší účinky.

Druhořadě působí jako terapie k civilizačním nemocem páteře a předčasného stárnutí kloubního systému.

Tanec vyjádří myšlenku nebo náladu. Tanec odhalí vnitřní pocity.

Tanec je řeč srozumitelná ve všech jazycích.

Tanec, jako estetická forma pohybu, provází člověka odpradávná.

Tanec je projevem radosti ze života.

Tance byly vždy důležitou součástí kultů zajišťujících tvořivou sílu a energii.

*Oslavovaly nový život ve společnosti lidí i v přírodě
a vznikaly k různým příležitostem.*

text i foto: Jana Renata Truhlářová, lektorka břišních tanců

ANKETA

Co Vám břišní tanec přináší?

„Břišní tanec mi pomáhá dobít energii – mohu se při něm zklidnit a znovu nastartovat.“

Dagmar Svobodová

„Přináší mi dobrou náladu. A ta mi pak vydrží ještě celou sobotu. Je to fajn, že je člověk v ženském kolektivu,

může se soustředit jen na sebe, uvolnit se a zbavit starostí.“

Jarmila Langová

„Jsem už starší a aerobik pro mě není. Tohle je pomalejší a nezatěžuje klouby. A funguje nejen na fyzickou, ale mohu pracovat i se svou psychikou.“

Lotka Chalupová

ZAHRÁDKÁŘI INFORMUJÍ

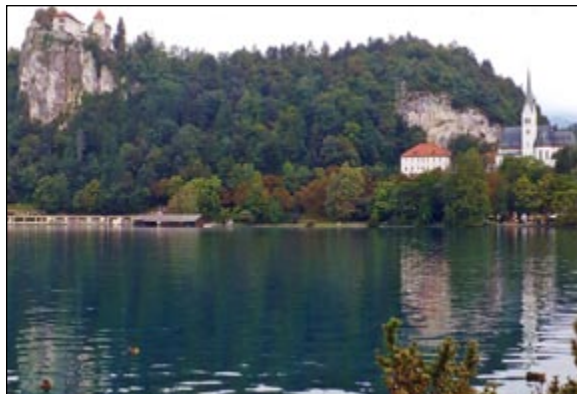
Za sluncem do Itálie 2008

Tak zněl náš v pořadí jedenáctý společný zájezd zahrádkářů a přátel do slunné Itálie. Odjížděli jsme v pátek 5. září večer a v sobotu ráno jsme navštívili Julské Alpy ve Slovinsku, na jejichž území byl r. 1981 vyhlášen Triglavský národní park. Brzy ráno jsme obdivovali malebné Bohyňské jezero, obklopené kulisou skal, odkud jsme uskutečnili výstup (přes 600 schodů) ke krásnému vodopádu Savica. Pak jsme navštívili známé lázeňské město Bled, rozložené na břehu Bledského jezera s termálními prameny, noblesní výstavbou, květinovou výzdobou, parky, přístavem, ostrůvkem s poutním chrámem uprostřed průzračného jezera, hradem na stometrovém skalisku. V pozadí se tyčí nejvyšší hora Slovinska Triglav, 2864 m. Lázně Bled sloužily jugoslávským krá-

lům i maršálu Titovi k letní dovolené. Podél jezera je pěkná promenáda, ke vzdálenějším cílům možno použít městskou autobusovou nebo lodní dopravu, případně vláček. Místní lidé nás rádi viděli, povykládali s námi, dokonce nás obdarovali drobnými dárky a celé skupině nabízeli sváteční koláčky a cukroví. Na tento milý zážitek budeme dlouho vzpomínat.

Před polednem jsme odjeli po dálnici kolem Ljubljany, italskou hranici jsme přejeli v městě Gorizia a zakotvili v letovisku Lignano, které leží na břehu Jaderského moře a patří mezi jedno z nejhezčích a nejznámějších turistických center mezi Terstem a Benátkami. Nositel Nobelovy ceny slavný spisovatel E. Hemingway během svých pobytů pojmenoval Lignano „Floridou Itálie“. Ubytování jsme byli v největší a nejživější části Lignano/Sabbiadoro, ležící ve východním úzkém cípu země, s krásnou 8km udržovanou pláží se zlatavým pískem a svažující se pozvolna do moře. Apart-

mány se nacházely v moderní čtyřpodlažní rezidenci v oplocené borové zahradě a blízko moře. Byly prostorné, moderně vybavené (jako nové), s TV, velkými terasami. K dispozici byl

i bazén. V místě sídlí správní úřady, banky, pošta, lékařské zařízení, lékárny, policie, četné agentury; ubytovací zařízení (výškové hotely různých tvarů, velké hotelové komplexy, apartmánové rezidence i menší vilky – vše obklopené zelení); sportovní zařízení (různé sportovní školy, četné tenisové kurty, půjčovny kol, šlapací čluny, vodní lyže, plachetnice, windsurfing, možnost rybaření, jízda na koni), velké golfové hřiště i minigolf; zábavná zařízení – letní kino, divadlo Aréna, dětský park Junior, lunapark Gulliverlandia, aquasplash – vodní park s obřími skluzavkami, tobogany, bazény aj.; zoo,

lázňe, jachetní přístavy, přístav, odkud vyplouvají lodě nejen při italském pobřeží, ale i do Slovinska a Chorvatska; také supermarket, stovky obchodů, restaurací i barů; vyhlášené diskotéky. Pěkná náměstí jsou vybavena vodotrysky, kašnami i bohatou květinovou výzdobou, rozsáhlé parky; dva menší a nový supermoderní poschodový kostel s prostorným náměstím, kašnou a mnoha lavičkami. Středem letoviska prochází hlavní obchodní třída – v noci rušná pěší zóna, rozzářená nesčetnými výklady světových módních značek se stovkami obchodů, restaurací, barů, kiosků se smrzlinami aj. Život zde pulzuje až dlouho do noci. Během našeho pobytu jsme se ponejvíce rekreaovali na pláži a v moři, abychom využili léčebných účinků vzduchu i slané vody. Měli jsme krásné počasí, sluníčko nás po celou dobu pobytu provázelo, u moře bylo stále živo.

A tak z uvedené nabídky činností, zábavy a památek se nám podařilo absolvovat jen zlomek. Kromě toho z místa pobytu jsme uskutečnili i některé zájezdy.

Navštívili jsme překrásné jezero Garda – Lago di Garda, největší italské jezero na úpatí Alp, které má plochu 370 km² a je chráněné před severními větry věncem hor dosahujících výšky přes 2000 m. V jezeře je několik ostrůvků, voda je tmavomodrá, průzračná a plná ryb. Pod bílými vápencovými vrcholky hor rostou cypřiše, oleandry, palmy, magnólie, u západního břehu jsou i citrusové plantáže (Riviera dei Limoni). Na březích jezera leží mnoho atraktivních rekreačních i starobylých letovisek a klimatických lázní. Ze sportů se provozuje hlavně windsurfing. Nejznámější letovisko na jižním břehu Sirmione jsme již dříve navštívili, a tak jsme se vydali přímo na západní břeh. Projeli jsme malebným městem Saló, známým v letech 1943–1945 jako sídlo fašistické loutkové vlády na zbývajících částech Itálie (tzv. Republika Saló), které ještě nestačili dobýt Spojenci. Zastavili jsme v oblíbeném letovisku Gardone Rivie-

ra. Ve stráních s krásným výhledem na jezero jsme navštívili nádherný parkový komplex Vittoriale, připomínající hrdinství italských vojáků a námořníků za I. světové války (různé pomníky včetně části dovezené lodi). Součástí kom-

plexu je i vila Gabriela d'Annunzia (jedné z největších postav světové moderní literatury – 1863–1938) s jeho hrobem, dnes muzeum dokumentující básníkovu rozporuplnou osobnost a zvláštní sběratelské sklony.

Dokončení příště.

*Jarmila Suchomelová
vedoucí zájezdu*

foto: ČZS Šlapanice

Ohlédnutí za letní a podzimní výstavou ČZS

Jako již mnoho roků, tak i letos uspořádal Český zahrádkářský svaz ve Šlapanicích výstavu letních květin, ovoce a zeleniny u příležitosti Šlapanických slavností a výstavu podzimní Barvy podzimu.

Na výstavě mohli zájemci zhlédnout pestré barvy květin ze zahrádek a domovů našich členů, ze šlapanického zahradnictví p. Musila. Letní výstava byla doplněna překrásnou výstavou bonsajů p. Adámka, výstavou kaktusů p. Vašiny, keramiky paní Jetelinové, aranžovanými umělými květinami paní Bednářové a výstavkou knih z městské knihovny. Obě výstavy byly obohaceny četnými exponáty ovoce a zeleniny z našich zahrad. Předmětem obdivu byly rovněž krásné květy na čelní

straně sálu orlovný aranžované odborníkem a šlapanickým občanem panem Rabušicem.

Naše tradiční výstavy navštívilo mnoho přátel zahrádkářů ze širokého okolí a také mnoho návštěvníků Šlapanických slavností. ČZS děkuje všem návštěvníkům za zájem a všem obětavým přátelům, kteří se na přípravě výstav podíleli jakoukoliv činností.

Velice rádi se se všemi přáteli setkáme na naší další kulturní akci, a to 3. 1. 2009 na již tradičním Věnečku.

Těšíme se na vaši účast.

*Jan Hoda
předseda ČZS Šlapanice*

Domy, pole, počasí

1. Pohled z ul. Ponětovské na svažující se ul. Kosmákovu z r. 1976. Na horizontu vidíme několik jeřábů; zřejmě v té době začínala – po likvidaci drůbeží farmy – stavba panelových bytů na ul. Švehlově.

2. O 25 let později: Tento idylický obrázek se naskýtal obyvatelům panelových domů na Švehlově ul. Ještě krátce po r. 2000. Dnes je na tomtež místě hustá bytová zástavba, tak trochu připomínající „město ve městě“. Stačí si přimyslet trolejové vedení a tramvaje mezi bloky a iluze třeba takové Masarykovy ulice v Brně je téměř dokonalá.

3. Fotografie především plastické oblohy u vlárské dráhy směrem ke Šlapanicím se nevztahuje ani tak k historii města, ale je spíše připomínkou zatím pozastavené zpravodajské rubriky Počasí, kterou měl na starosti po zesnulém MUDr. J. Zemanovi Pavel Bílek (syn). Občas jsem pro něj fotil podobné záběry oblohy, k nimž si on obvykle připsal text. K tomuto snímku se váže tento: „27. 2. 2002 – pořízeno v časných dopoledních hodinách. Výskyt kupovité oblačnosti pod slohovou oblačností Altostratus a Cirrostratus brzy dopoledne prozrazuje instabilní teplotní zvrstvení atmosféry. V odpoledních hodinách přecházela podružná studená fronta s přeháňkami a dokonce bouřkami.“

(Obnovení této zajímavé rubriky by bylo asi možné, pokud by se přihlásil sám od sebe nějaký nadšenec, který by článkům o počasí věnoval trochu práce a času. P. B. i po případném dokončení zahraničních studií se už sotvakdy bude touto činností zabývat.)

Text a foto: Petr Bílek

90. výročí ukončení I. světové války

V letošním roce jsme si připomenuli 90. výročí ukončení I. světové války, prvního celosvětového válečného konfliktu, k němuž jako záminka posloužil atentát na následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este v bosenském Sarajevu 28. června 1914. Spolu s ním zahynula i jeho choť, hraběnka Žofie Chotková, a to kulkami z revolveru Gavrila Principa. Atentát byl pouze záminkou k jejímu vyhlášení, skutečnou příčinou však byla rozpínavost některých států a s tím spojený vznik kolonií, nedořešené problémy na Balkáně a také národnostní a nacionální napětí. Byla vyvrcholením sporů mezi evropskými velmocemi dvou obranných spolků: Trojdohody (Velká Británie, Francie, Rusko) a Trojspolku (Německo, Rakousko-Uhersko, Itálie). Vyžádala si na 10 miliónů mrtvých a dalších 7 miliónů zemřelo následkem válečných útrap. Materiální škody se dodnes nepodařilo vyčíslit a zničena byla země oblasti severní Francie, Beneluxu, Německa, severní Itálie, Balkánu a Polska.

Na všech fotografiích jsou pouze šlapaničtí muži.

Na této fotografii se nepodařilo nikoho určit.
Z textu na zadní straně: „šlapanická chasa v Hermanštatě“
3. 1. 1916, adresát Rudolf Zeman

Do války byli postupně odváděni všichni bojeschopní mužové od hochů sotva odrostlých až po kmety. Pro všechny se u armády našlo vhodné zařazení. Tentýž osud postihl i šlapanické muže, nejmladší byli ročník 1900, kteří rukovali v posledním roce války, kdy dovršili 18. rok života. Těm nejstarším naopak bylo hodně přes padesát. Mnozí se již domů, ke svým blízkým nikdy nevrátili. Připomíná je v městském parku pomník akademického sochaře Joži Kubíčka ze Slatiny nad Zdobnicí v Orlických horách, nazvaný „Plačící matka“. Je na něm vyryto 84 jmen a jedno z nich bylo po letech smazáno. Onen nezvěstný František Fiala se vrátil s manželkou a synem zpět do staré vlasti až po 42 letech v roce 1960. Ve válce padlo 30 šlapanických mužů, 11 bylo prohlášeno za mrtvé, 8 za nezvěstné, následkem válečných útrap doma zemřelo 8 a v cizině 27 vojáků. K nejmladším zde uvedeným patří Antonín Kříž a Vladimír Zeman, oba ročník 1898, na sklonku války se nevrátili z italské fronty. Nejstarší pak ročník 1867. M. Matoušek zmizel beze stopy v Rusku v roce 1916 a František Remr podlehl zranění ve Vídeňském Novém Městě v posledním roce války. Tento památník byl postaven péčí „Komitétu pro postavení pomníku občanům ze Šlapanic, padlým ve světové válce“, v roce 1924. Mnoho šlapanických mužů také během války padlo do zajetí, či dezertovali a využili možnosti vstoupit do československého vojska, do legií, tvořících se v zahraničí. V ruských legiích bylo 42, v italských 15 a ve francouzských 3 naši občané.

Ještě dnes po 90 letech jsou v některých rodinách uchovávány zažloutlé fotografie vojáků bojujících za vlast a císaře, nebo legionářů, kteří pomáhali budovat novou Československou republiku. Otiskujeme zde čtyři snímky šlapanických vojáků, jak vyplývá z textu na adresní straně. Možná, že se některým z vás podaří poznat tváře vojáků, z nichž se mnozí již domů nevrátili. Těm bývaly věnovány tzv. Zbožné vzpomínky, předchůdci dnešních úmrtních oznámení. Nejzajímavější však jsou osobní zápisky, někdy věcně stručné, jindy malá literární dílka. Tak například prof. C. k. české státní obchodní akademie v Brně Emanuel Daněk, rodák z Jiřkovic, si pořizoval osobní zápisky od počátku války, kdy narukoval, až do 20. října 1914. Následujícího dne padl jako jednadvacetiletý u Woly Koblanské. Pohřben byl u potoka, padesát kroků od poslední chalupy, a jeho zápisníček putoval spolu s identifikační kapslí, čepicí, dalekohledem a zakrvácenými hodinkami do rodných Jiřkovic. Také ruský legionář, pozdější poštovní úředník Karel Šmerda, příslušník 10. střeleckého pluku, si vedl deník, který se uchoval do dnešních dnů. Popisuje v něm celou sibiřskou anabázi a měl to štěstí, že válku přežil a vrátil se domů. I další ruský legionář, stolař Josef Macháček, příslušník 4. čsl. pluku Prokopa Velikého 1. divize Sibiřské armády, si vedl zápisky od března 1918. Tyto byly na pokračování otiskovány ve Zpravodaji před 12 lety. Pro něj se posunul návrat domů až na 10. června

*Zleva: Kepák, ?, ?, Vojtěch Konečný – odesílatel, ?, ?, Krbálek, Linhart Sova.
Z textu: „nechali jsme se všichni šlapanští vyfotografovat“
7. 7. 1915, adresát Josef Konečný z Dlouhé ul.*

*Zleva horní řada: Frant. Macenauer, Frant. Kocián, ?, ?, Josef Fojtl, ?, ?, sedící Jan Kolečkář – odesílatel, ?, ?, ?
Z textu: „posílám Ti skupinu šlapanských kolegů“
21. 3. 1916, adresát Stanislav Kolečkář*

*Zleva h. ř.: ?, ?, Jan Plotěný – odesílatel, ?, ?, ?, sedící Josef Macháček, ?, ?
30. 1. 1916, adresát Pavel Podsedník*

1920, kdy jeho zápisky končí. Tak dlouho trvala cesta ruských legionářů zpět do vlasti. Ve stejné době byly otiskovány i vzpomínky francouzského legionáře, rolníka Aloise Zemana. Ty začínají 31. října 1914, kdy byl ještě příslušníkem c. k. armády, ale již koncem roku padl do srbského zajetí. Posléze se dostal do Francie, kde byl v zajateckém táboře až do března 1918, kdy vstoupil do legií. Alois Zeman se vrátil domů v lednu 1919.

Kolik podobných deníků, či vojenské korespondence v průběhu oněch 90 let nenávratně zmizelo, tak jak pomalu odcházeli z tohoto světa samotní aktéři oněch událostí... Dnes si připomínáme jejich osudy každoročně 11. listopadu, což je Den válečných veteránů. Tohoto dne před 90 lety 11. 11. 1918 podepsala německá generalita mír.

Konec I. světové války znamenal také rozpad Rakouska-Uherska, na jehož území vznikaly nové státy, mezi jinými také samostatná republika Čechů a Slováků. První písemný dokument podepsaný zástupci obou národů byla Cleverlandská dohoda z 22. 10. 1915. Tuto pak nahradila dohoda Pittsburská z 31. 5. 1918, u níž figuroval i náš pozdější první prezident T. G. Masaryk. Teprve však Washingtonská deklarace z 18. 10. 1918, podepsaná našimi představiteli T. G. Masarykem, E. Benešem a M. R. Štefánikem, vydala prohlášení o československé nezávislosti. Národní výbor československý pak 28. 10. 1918 vyhlásil v Praze samostatnost Československa.

Josef Kopecký

Pochod „Slavkovským bojištěm“

Dne 18. října 2008 proběhl ve Šlapanicích jubilejní, desátý ročník mezinárodního dálkového turistického pochodu „Slavkovským bojištěm“. Trasami 50, 42,5, 25 a 15 km prošlo celkem 86 pochodníků. Všechny trasy vedly přes nejdůležitější místa historické bitvy „tří císařů“. Nejdelší trasa 50 km vedla ze Šlapanic přes Žuráň, Santon, Tvarožnou, Pozoříce, Starou Poštu, Velešovice, Slavkov u Brna, Křenovice, Zbýšov, Hostěradky-Rešov, Mohyly míru, Sokolnice, Kobylnice do cíle opět ve Šlapanicích.

Vzdálenější pochodníci přijeli z Bratislavy, Hradce Králové, Pardubic, Bruntálu, Vsetína, Jihlavy, Třebíče, Znojma, Hulína, Vyškova, Náměště nad Oslavou, Tišnova, Bučovic apod.

Odměnou všem byl pamětní list pochodu, razítka do vandrovní knížky, občerstvení v cíli a radost z příjemně prožitého dne v přírodě. Za všechny pochodníky bych chtěla touto cestou poděkovat městu Šlapanice, které nám od vzniku tohoto pochodu zachovává přízeň a pro všechny pochodníky sponzoruje občerstvení v cíli pochodu.

Letošní ročník je úspěšně za námi, tak na shledanou za rok!!!

Za KČT Sport Brno Milada Svánovská

Josef Klíč na festivalu Janáček Brno 2008

Šlapanický občan, violoncellista Josef Klíč se účastnil mezinárodního hudebního festivalu JANÁČEK BRNO 2008. Vystupoval na něm ve třech rolích: sólisty, koncertního mistra orchestru Janáčkovy opery Národního divadla v Brně a skladatele. O tom, jak se mu dařilo skloubit všechny tyto role, o Janáčkově hudbě a brněnském festivalu je následující rozhovor.

Pepo, čím je pro Tebe Janáček?

Jeho hudba je pro mne naprosto přirozená, protože Janáček pracuje s lidským hlasem, je hodně intuitivní a emotivní. Slyším v něm život kolem sebe a jeho zvuky. Je to oslava všedního dne, živelnosti a života.

Festival Janáček Brno je jedinečnou událostí. Nikde na světě není nic, co by se tolik zaměřovalo na jeho tvorbu. Což je poznat i na publiku – většina návštěvníků jsou cizinci.

Jak se Ti hrála skladba Pohádka pro violoncello a klavír?

Bylo to pro mne, jedinečné, jednak proto, že se jednalo o světově obnovenou premiéru, a jednak díky Mariánu

Lapšanskému, který se mnou hrál klavír. Pan Lapšanský je jeden z nejuznávanějších světových klavíristů a pro mne byla čest s ním pracovat. Na zkoušku jsme měli jen 15 minut a myslím, že souznění duší mezi námi na koncertě proběhlo.

Vybíráš si, co a kde hraješ?

V tomto případě jsem byl osloven. A jsem velmi rád, protože Janáčková Pohádka je skladba, se kterou jsem získal řadu cen: v roce 2000 za nejlepší provedení díla Leoše Janáčka, dvakrát ocenění v Rakousku a také jsem byl laureátem soutěže o cenu Leoše Janáčka.

Na festivalu jsi hrál sólově i jako koncertní mistr. Jaký je v tom pro tebe rozdíl?

Sólové hraní mi dává více možností vyjádřit se. Jako koncertní mistr jsem zase zodpovědný za vedení celé skupiny. Měl bych být pravou rukou dirigenta a dávat impulzy celé skupině.

Představil jsi se na tomto festivalu také jako skladatel hudby k Čapkově hře Věc Makropulos. Pokračuješ i v tomto?

Jistě. O tom se může přesvědčit každý šlapanický občan – když slyší znělku v místním rozhlasu. Navíc teď jsem docomponoval hudbu k divadelní hře Ladislava Klímy Matěj Pochtivý, která bude mít premiéru v lednu v Šumperkém divadle.

Magdalena Černá

foto: Jana Hallová, NDB

Do muzea pro vánoční pohodu a dárky

Na období letošního adventu a Vánoc si pro Vás Muzeum ve Šlapanicích připravilo dvě výstavy, které chtějí potěšit oko i duši každého návštěvníka. **První výstava představí křehkou krásu vamberecké paličkované krajky Jany Štefkové.** Práce této krajkářky vychází z tradic vambereckého krajkářství, autorce se však daří vytvářet skutečně moderní a originální šperky a oděvní doplňky.

Druhá výstava prezentuje práci O b ě a n s k é h o s d r u ž e n í P r á h, které působí v nedalekých Tuřanech a pomáhá psychicky nemocným lidem. V rámci jejich terapie vznikají krásné věcičky – krabičky, trička, šály, tašky, loutky, ale také netradiční adventní kalendáře.

Přijďte si z této široké nabídky vybrat originální a ručně dělaný dárek, kterým potěšíte své blízké pod vánočním stromčkem.

Obě výstavy doplňuje **vánoční dětská dílna.**

Výstava Pro potěchu oka i duše potrvá do 18. ledna 2009. Muzeum je otevřeno od středy do neděle od 13 do 17 hodin. V době Vánoc jen o víkendech.

Lucie Mandáková

Muzeum Brněnska

foto: Muzeum Brněnska

Muzeum – co bylo a co bude

Muzeum ve Šlapanicích, jedna z pěti poboček Muzea Brněnska, se ve své výstavní činnosti již tradičně zaměřuje především na malé návštěvníky z řad školní mládeže, ať už se to týká výběru témat výstav, která jsou využitelná pro doplnění výuky, nebo dětských dílen a nejrůznějších doprovodných programů pro školy. Muzeum se však snaží také připravovat výstavy reflektující život ve Šlapanicích. Jednou z takových výstav byla i letošní letní výstava Osmičky, věnovaná ve výročním tzv. osmičkovém roce mezníkům československé historie 20. století – rokům 1918, 1938, 1948, 1968. Chtěli bychom touto cestou ještě jednou poděkovat šlapanickým občanům, kteří byli ochotni se s námi podělit o své vzpomínky na tato léta, a zásadním způsobem tak pomohli při přípravě výstavy.

Také v příštím roce nebudou chybět „šlapanická témata“, opět na letní část výstavní sezóny, kdy se konají Šlapanické slavnosti a sjezd rodáků, připravuje Muzeum ve Šlapanicích výstavu pod názvem Slovný Mistře..., která je věnována jednomu z nejslavnějších místních rodáků, akademickému malíři Aloisi Kalvodovi. Ve stejném termínu bude probíhat výstava Co jste, hasiči... k 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů ve Šlapanicích, na níž se kromě muzea podílí také HS Šlapanice.

Pracovníci šlapanického muzea se těší na setkání v roce 2009 a přejí všem čtenářům Šlapanického zpravodaje pěkné vánoční svátky a vše nejlepší do nového roku.

M. Krajíčková

Plesová sezóna začíná

V sále sokolovny

sobota 10. 1.	2. městský ples
pátek 16. 1.	Ples Gymnázia a ZUŠ Šlapanice
sobota 7. 2.	Sokolský ples
pátek 13. 2.	Ples kynologů
sobota 7. 3.	Ples ZŠ Šlapanice
sobota 21. 3.	Country bál

V restauraci Žuráň

sobota 3. 1.	Věneček zahrádkářů
pátek 9. 1.	Myslivecký ples
sobota 31. 1.	Ples hasičů
sobota 7. 2.	Ples MO KDU-ČSL
pátek 13. 2.	Ples rybářů

Český zahrádkářský svaz ZO Šlapanice

Vás srdečně zve na tradiční

V Ě N E Č E K

který se koná v sobotu 3. ledna 2009
v prostorách restaurace Žuráň.

Začátek ve 20 hodin

K tanci, poslechu a dobré náladě hraje kapela p. Vladimíra Kokeše

Vstupné Kč 80,–

Bohatá tombola

Předtančení soubor Vrčka

(Možná rezervace míst 602 533 774 do 2. 1. 2009)

Pozvánka na akce Vrčky

4. 1. 2009 orlovna
14. 2. 2009 orlovna
22. 2. 2009 ulice Šlapanic, orlovna

vánoční pásmo (od Vánoc až po svatou Dorotu)
krojovaný miniples
masopustní průvod zakončený dětskou maskarní zábavou
(ve spolupráci s Orlem Šlapanice)

2. městský ples je za dveřmi

Vedení města Šlapanice srdečně zve všechny milovníky plesů na druhý městský ples. Ples zahájí plesovou sezónu sokolovny pro rok 2009 v sobotu 10. ledna 2009 a proběhne v obdobném duchu jako ples první. K tanci i poslechu budou hrát dvě hudby, z nichž hlavní tvoří symfonický orchestr s repertoárem slavných melodií klasických i operetních evergreenů. Druhá hudba se představí v modernějším stylu se známými skladbami, např. od skupiny Beatles. Účastníkům plesu bude též k dispozici nově rekonstruované přízemí sokolovny – restaurace a posezení s lákavou gurmánskou nabídkou.

Předprodej vstupenek proběhne na podatelně Městského úřadu Šlapanice od 15. 12. 2008. V ceně vstupenky (190 Kč) jsou zahrnuty přípitek na uvítanou a slosování části tomboly. Oblek společenský se předpokládá.

Imš

Kalendář plánovaných akcí města Šlapanice na rok 2009

Leden	2. městský ples
Únor	Divadlo Pavla Trávníčka – Vražda sexem Obecní zabijačka Posezení u cimbálu
Březen	Pro poslech i tanec Guldan + Pospíšil
Duben	Soutěž o nejkrásnější kraslici Divadlo Prádelna – představení pro děti Velikonoční koncert duchovní hudby
Květen	Výstava vojenské techniky Přednáška na ZŠ – válka, komunismus, revoluce, současnost Zájezd pro ženy Požární soutěž – O putovní pohár starosty města Šlapanice
Červen	Branný závod všestrannosti Divadlo Prádelna – Představení na konec školního roku Přednáška a výstava „Mlynáři od Babic“ DJ Boris – Disco
Červenec	Sváteční dny – Táborák – Praki DJ Boris Koncert - Dechová hudba Šlapanice
Srpen	DJ Boris Šlapanické slavnosti
Září	Svátek sv. Václava – Den české státnosti – koncert Václava Hudečka
Říjen	Slavnostní koncert Pro poslech i tanec Guldan + Pospíšil
Listopad	Výstava k 20. výročí sametové revoluce
Prosinec	Burza militárií Vánoční jarmark Výstava betlémů – Muzeum Šlapanice Vánoční koncert Živý betlém

Změna programu vyhrazena.

Sledujte informační prostředky města Šlapanice infokanál, zpravodaj, webové stránky.

Zveme vás na VÝSTAVU BETLÉMŮ

pořádanou pod záštitou starosty města Šlapanice Ing. arch. Jaroslava Klašky.

14.–20. prosince 2008

v obřadní síni Městského úřadu ve Šlapanicích

Zahájení výstavy: neděle 14. prosince 2008 v 10 hod.

Výstava otevřena denně 10–18 hod.

Město Šlapanice srdečně zve všechny příznivce na

Vánoční koncert s Moravankou

*v sobotu 20. prosince 2008 od 16.00 h
na sokolovně*

Program: dechová hudba

*nejznámější koledy – Štědrý večer nastal,
Veselé vánoční hody, Tichá noc ...*

*známé melodie s vánoční tematikou – Mozartova
vánoční ukolébavka, Purpura na okně,
Sním o Vánocích, ...*

Vstupné: 60,- Kč (dospělí); 30,- Kč (děti do 15 let)

DOPROVODNÁ AKCE:

soutěž o nejkrásnější obrázek na téma: VÁNOCE
ve vestibulu Městského úřadu Šlapanice

- KATEGORIE:**
1. kategorie děti do 1 roku
 2. kategorie děti do 2 let
 3. kategorie děti do 3 let
 4. kategorie děti do 4 let
 5. kategorie děti do 5 let
 6. kategorie děti do 6 let
 7. kategorie děti do 7 let
 8. kategorie děti 1–4 třída ZŠ
 9. kategorie děti 5–9 třída ZŠ

Obrázky, které chtějí děti zařadit do soutěže,
mohou odevzdat na podatelnu MěÚ Šlapanice
PO, ST 8–17 hod.
ÚT, ČT, PÁ 8–15 hod.

Popelka Libuše Šafránková: hvězda našich srdcí / Dana Čermáková

Na pultech knižních obchodů se v těchto dnech objevuje kniha o šlapanické rodačce a podle ankety České televize „Hvězda mého srdce“ (červen 2008), také nejoblíbenější herečce současnosti. Přestože Libuše Šafránková chrání své soukromí, důsledně odmítá účast v zábavných pořadech a své role si pečlivě vybírá, našla cestu do srdcí diváků, kteří oceňují její herecké umění, půvab i smysl pro humor. Budete-li číst právě vydávanou knihu, poznáte, že je také moudrá, skromná, vnímavá a citlivá.

Kniha je sestavena ze vzpomínek a vyprávění naší rodačky a dalších jejích kolegů herců a režisérů, je doplněna mnoha barevnými fotografiemi jejích rolí z filmů, které se staly českou klasikou (Tři oříšky pro Popelku, Třetí princ, Vrchní, prchni!, Vesničko má středisková...).

Když autorce Daně Čermákové odpustíte chybu na str. 13, kde z našeho města udělala součást Brna, může být kniha vhodným vánočním dárkem.

Lenka Klašková

Pokračujeme ve zveřejňování textů z knihy autora Ramira Calleho – Himálajské příběhy

Lístek z nefritu

Král si často a rád povídal se svým prvním ministrem, protože spolu dobře vycházeli a oba dva trápily stejné věci. Ministr miloval přírodu, a když se s tím svěřil králi, král se ho zeptal:

„Mimochodem, je některý umělec s to napodobit přírodu?“ „Příroda je nenapodobitelná, pane,“ odpověděl uctivé první ministr.

Ale král o tom nebyl úplně přesvědčený a rozhodl se, že uspořádá uměleckou soutěž o co nejvěrnější zpodobení přírody. Oznámil to prvním ministrovi a dodal: „Jestli se nějakému umělci podaří věrně napodobit jakýkoli přírodní prvek, nedostaneš celý měsíc plat, ale když to nikdo nesvede, dostaneš dvojnásobek.“ „To je spravedlivé, Výsosti,“ souhlasil ministr.

Sochaři z různých částí země přihlásili do soutěže nádherné sochy znázor-

ňující skály, stromy, květiny i keře, ale nikomu se nepodařilo napodobit věrně přírodu. Když už soutěž málem prohlásili za neplatnou, dorazil umělec a předložil lístek vyrobený z nefritu. Umělec ho vytvořil tak dokonale, že vypadal jako živý a byl k nerozeznání od pravého přírodního listu. Celých deset let na tom díle pracoval, než dosáhl absolutní dokonalosti. Král mu vyplatil odměnu a večer sdělil ministrovi:

„Obávám se, že příští měsíc budeš bez výplaty.“ Na to premiér odpověděl:

„Pane, souhlasil bych s vámi, kdyby lístek na stromě rostl deset let. Ale v tom případě bychom byli v pěkné bryndě!“

Ten měsíc král svému prvním ministrovi výplatu zdvojnásobil.

Poučení v knize: Každé napodobení je v něčem nedokonalé. Je na každém, aby se zdokonaloval způsobem sobě

vlastním a nevěnoval se bezhlavěmu napodobování. To nikdy nevede k dokonalosti.

Poznámka redakce: Každý člověk je originál a měl by si toho vážit a dokázat se tak i vnímat. Přijmout svoje klady i zápory. Pokud se přizpůsobuje předem daným šablonám a požadavkům, ubližuje sám sobě.

Ramiro Calle: Himálajské příběhy. Moudrost duchovních mistrů, poustevníků a jogínů. Portál, Praha 2003.

Objevíme znovu bicykl?

Psát dnes o silničním provozu se už zdá nošením dříví do lesa. Lhostejno, jde-li o texty pochvalné, či kritické. Nemám-li kopírovat jiné autory, tak nezbyvá než sdělovat osobní dojmy – a to ještě výjimečně. Ty mohou být vnímány v přetechizované éře jako banální, ale třeba pro statistika by mohly být i zajímavé. Běžně slyšíme nářky, jak narůstá provoz na důležitých dopravních tepnách, provádějí se různá měření a vyhodnocování atd. Avšak my, kteří jezdíme na kole po zdejších okresech, postupně zaznamenáváme, že velmi citlivým indikátorem houstnoucí frekvence nejsou ani tak dálnice a rychlostní komunikace, ale např. donedávna opomíjený úsek Ponětovice–Kobylnice (z dětství znám frází: „...no jó, tam? Jedno auto za dva dny...“). Po r. 2000, kdy se rychle zaplnily vozovky auty, tato silnička „odolávala“ ještě dosti dlouho a za 2–3 minuty jízdy na kole jsem tady nepotkal ani jedno auto. Kolem r. 2005 však tato idyla začala pozvolna mizet. Sólový průjezd byl stále řidší, napřed mne míjelo jedno auto, později dvě, tři... A dnes, rok 2008? Už nikdy nejedu sám; potkávám 3–8 aut, přičemž jednou jich bylo 9 + kamión. Je jedno,

zda je pátek nebo svátek, právě poledne nebo půl deváté ráno.

Cyklisté sami říkají, že projet dnes 1–2 km úsek mezi vesnicemi a nepotkat auto je takřka nemožné. Mohu potvrdit: ať jedu kdekoli v soku, když se blížím k prvním domům cílové vsi a už už se zdá, že jsem projel skutečně sám, náhle se vynoří protijedoucí auto nebo mě jiné předjíždí. Vždycky! Jako by čekalo někde za rohem... Je to všudypřítomný fenomén, který už ovšem málokoho vzrušuje, zato citlivějším kolarům jde občas „na nervy“. Vtírající se vědomí při sedání na kolo, že vůbec nemusím potkat koňský povoz, ženu s kočárkem, jiného cyklistu apod., ale musím (!) potkat automobil, jehož řidič do něj sedá

dobrovolně (!) – to člověka někdy děsí. Zde je zárodek možné averze, protože čeho je moc, toho je příliš, i když zároveň nejde o projev „nepřátelství“ vůči automobilistům. Třetí plochy však nabírají na intenzitě a může je odstra-

nit jen síť kvalitních cyklostezek (jako např. ve Vídni). Kdosi se trefně vyjádřil, že cyklista se u nás cítí jako zajíc v leči. Kromě přilby by měl mít ještě kyslíkovou masku a zadní obličej – aby se cítil relativně bezpečně. Bývá zván „silniční veš“, což není moc výstižné, protože na silnici si překáží hlavně automobilisté navzájem svými vozy.

Dovedeno ad absurdum, mohlo by být zajímavé zastavovat u Ponětovic

Jako za starých časů ... na koních z Kobylnic do Ponětovic

řidiče a ptát se jich, zda cestují z naprosté nutnosti a proč jednou právě tudy. Pokud by nedošlo přímo k inzultaci, nevyloučil bych i odpovědi zvláštní a překvapivé. Domnívám se, že řidiči instinktivně vyhledávají zbývající

prázdné vozovky kvůli klidné jízdě, i za cenu menší zajištění. Dosti jich totiž nepokračuje na Jiřkovice, což by bylo logické, ale odbočuje na Praci nebo Šlapanice – a obráceně. Mimochodem – nedivil bych se; jezdím po nové cyklostezce z Bedřichovic do Podolí a vidí ty kolony kamiónů na dálnici, jednou jsem jich za 5 min. napočítal 44 (slovy čtyřicet čtyři). Kdo nevěří, ať tam běží – třeba jich napočítá 50. K tomu ještě nákladáky a dodávky, a mezitím se proplétají vynervovaní řidiči osobních

vozů, nemohouce plně využít výkon motoru. Je ovšem fakt, že auta, hlavně v ČR, jsou spíše zneužívána než přísně účelově využívána a navíc je silniční doprava všeho druhu uměle (!) zvýhodňována a preferována – aby se mohlo neprávem tvrdit, že železnice je nerentabilní ... apod. Tak tomu bude zřejmě i nadále, jestliže nepřijdeme k rozumu.

Takové povídání by sotva mohlo vést k nějakému závěru (nic se přece neděje, stálá přítomnost aut na silnicích je „normální“), kdyby se neobjevovaly

první náznaky, že asi bylo dosaženo stropu. Nevím, zda bude ještě přibývat majitelů aut, či něco napoví počínající ropná krize, ale na STV nedávno mluvil nejmenovaný oborový expert – jeden z mála, kteří nechtějí tajit pravdu – že „...dosáhli jsme hranice, kterou nám příroda určila“, a druhý dodává: „...myslím, že znovu objevíme bicykl.“ A tak možnost, že jednou vystoupí osamělý řidič z auta a doma řekne: „Dnes jsem potkal jen 7 cyklistů,“ nemusí být z říše fantazie.

Text a foto: Petr Bílek

Smrt Augustina Nébla

Píši o muži, který je jako Gustav Nebl zapsán ve Šlapanicích na pomníku věnovaném památce obětí 1. světové války.

Velmi mne zajímají osudy ruských legionářů, protože můj tatínek byl jedním z nich, a zejména bitva u Bachmače, kde bojoval i můj otec, což jsem se dozvěděla až z vojenského archivu. Letos je tomu devadesát let, co byla ona bitva vybojována, a rovněž devadesát let od vzniku československého státu. Bohužel až teď se mi dostala do rukou dnes vzácná publikace „Od Zborova k Bachmači“, která vyšla v r. 1938 s předmluvou prezidenta Eduarda Beneše k dvacátému výročí zmíněné bitvy a po zásazích nacistů a potom komunistů musela z knihoven zmizet.

Zborov a Bachmač byly dva milníky v životě československého vojska. Prezident Beneš napsal: „Nově vytvořené pluky, zejména 2. divize, dostaly tenkrát těžký křest ohněm a vedly si skvěle. Mělo to dobré důsledky pro další osudy našeho vojska v Rusku.“

U železničního uzlu Bachmač ve dnech 8.–13. března 1918 proti postupující přesile německé armády tenkrát ještě společně s bolševiky bojovaly čás-

ti 7. pluku Tatranského, 4. střeleckého pluku, 1. záložní pluk a 1. úderný prapor a především 6. pluk Hanácký, aby udržely tři bachmačská nádraží. Vítězně vybojovaná bitva umožnila odjezd československých legií na východ. Právě zde osvědčil vynikající vojenské a velitelské schopnosti „Hanák“ z Tuřan, Ludvík Krejčí, pozdější armádní generál a náčelník hlavního štábu branné moci v r. 1938. Jako lvi se bili u Bachmače naši předkové, mezi nimiž bylo vícero dobrovolníků nejen z Tuřan, ale i ze Šlapanic – a na to bychom neměli zapomenout. Několik stovek vojáků bylo raněno, padesát jich položilo život za vlast. Mezi nimi i rodák ze Šlapanic.

Na archu popisném ke sčítání lidu a nejdůležitějších domácích užitočvých zvířat (je uložen v Rajhradě) k 31. prosinci 1910 sčítací komisař zapsal ve Šlapanicích na Dlouhé ulici č. 569 jako vlastníka domu Matouše Nébla (nar. 1859). Společně s ním zapsal i jeho rodinu – tedy manželku Filoménu Néblovou, dcery Julii a Marii a syna Augustina Nébla, narozeného ve Šlapanicích 28. srpna 1894. V té době to byl svobodný holičský učeň.

Právě tento mladý muž, pravděpodobně pod vlivem vystoupení svých krajanů u Zborova, se stal už 7. 9. 1917 příslušníkem československého armádního sboru na Rusi. V době bitvy u Bachmače byl zařazen jako střelec do kulometného oddílu „Kolta“ 7. střeleckého pluku Tatranského. Nestává se často, že bychom našli svědectví o smrti vojáka. V publikaci „Od Zborova k Bachmači“ velitel kulometčíků poručík Jiří Čermák ve vzpomínce na bitvu, ve které kulometná rota utrpěla značné ztráty, napsal o dni 10. března 1918:

„Na stanovém plátně přinesli ke mně bratra Nebla, je raněn do břicha, sotva ho poznávám; hezký a svižný hoch je v obličeji popelavý, oči má kalné.

Podává mi ruku, jako by se se mnou loučil: – Bratře poručíku...

Pomáhám ho vynést přes koleje do příkopu, ale než jsme doběhli do místa trochu krytého, již pomoci nepotřeboval.“

Myslím, že ve Šlapanicích by měli tuto vzpomínku znát.

*PhDr. Ing. Ludmila Sýkorová,
členka Čs. obce legionářské*

Dětské hřiště

Vážená redakce,
po přečtení článku Zamyšlení ve Šlapanickém zpravodaji č. 5/2008 jsem se rozhodla i já přispět svým názorem k tématu dětských hřišť ve Šlapanicích. Na rozdíl od paní Parmové chci nově vybudované hřiště na ulici Nerudově pochválit. Oceňuji herní prvky – houpačku a soustavu laviček, na kterých se „vyřadí“ i ti úplně nejmenší a hlavně poslouží i nám, věčně „uštvaným“ maminkám, k posezení při děláních bábviček, hradů, tunelů apod. Jsem také vděčná za nově vysázené stromy v těsné blízkosti hřiště, i když moje „ratolesti“ odros-

tou dříve, než si jejich stínu budu moci užívat. Chybí mi tu pouze dětská skluzavka (kterých je ve Šlapanicích všeobecně málo) nebo klasická houpačka, na které se mohou houpat dvě děti současně.

Také já jsem navštívila v letošním roce slavnostně otevřené dětské hřiště na Švehlově ulici a i v této věci se s paní Parmovou neshodnu. V pískovišti je místo kvalitního písku jakási směs prachu a hrubších kamínků. Vzhledem k tomu, jak děti s oblibou pískem házejí (hlavně po sobě navzájem), jsou na odchodu z hřiště pokryty souvislou vrstvou jemného prachu,

který na (často zpotené) kůži drží obzvlášť dobře a odstranit se dá jen pod sprchou. Ale hlavně – co jejich dýchací cesty? Tady žádná sprcha nepomůže! Skluzavka se na první pohled jeví ideální, díky žebříku je přístupná i dětem, které se sotva naučily chodit, než zjistíte, že při sklouznutí, na jejím konci, je dítě v podstatě „katapultováno“ na trávník. Dřevěný domeček má tak nešťastně „přeříznuté“ dveře, že hrozí skřípnutí dětských prstů, zvlášť pokud se vně i uvnitř současně pohybuje více dětí najednou, a z tak nekvalitně opracovaného materiálu, že si z něj odnesou tak akorát třísky. Zavěšené houpačky jsou každou chvíli zničené a z doslechu vím, že krátce po otevření hřiště se jedna z houpaček s malou holčičkou dokonce utrhla! Celá hrací plocha je vystavena přímému slunci, takže využití dětského hřiště v letních měsících (za tímto účelem snad bylo stavěno) je omezeno na dobu časně dopoledních nebo pozdně odpoledních hodin. Hlavně z tohoto důvodu mi není jasné, proč nedošlo k rekonstrukci staršího hřiště na ulici Švehlově (naproti budově společnosti Term, s. r. o.), které je ze všech stran kryté vzrostlou zelení, a ušetřené peníze nebyly vynaloženy na vybudování hřiště jiného.

Osobně bych byla pro zřízení dětského hřiště v městském parku, a to z několika důvodů. Tím nejpádnejším je opět vzrostlá zeleň (které je ve Šlapanicích opravdu pomálu)

Reakce vedení města:

Vážení spoluobčané,

výše uvedeným příspěvkem bychom chtěli uzavřít diskusi nad problematikou dětských hřišť a oddechových koutů. Děkujeme všem za jejich názory. Je vidět, že také tato tematika je živá a že se o stav, kvalitu a množství dětských hřišť zajímáte, zvlášť maminky s malými dětmi. Můžeme vás ujistit, že již delší dobu na tomto úkolu pracuje komise pro výchovu, vzdělání a využití volného času. I vedení města má představu, jak doplnit na vhodná místa další dětská hřiště či oddechové

a také oplocení celého areálu parku (zákaz vstupu psů). Je tu dostatek místa jak pro umístění laviček ve stínu stromů, což by ocenily zejména maminky s kojenci spícími v kočárku, tak pro umístění herních prvků a pískoviště pro „řádění“ batolat. Současně se tu zabaví i starší děti, které tu mohou, díky rovné a přehledné ploše, jezdit na odrážedlech, tříkolkách, kolech, inline bruslích ... a maminky je mají stále „na očích“. Všimla jsem si, že park je hojně navštěvován i dětmi z MŠ v rámci jejich dopolední procházky. Zřejmě i proto, že MŠ Hvězdička vlastní zahradu nemá a zahrada MŠ Zahrádka, po otevření další třídy, kapacitně nedostačuje. I z tohoto důvodu chci upozornit, že díky prodejně rychlého občerstvení, která za teplého počasí v parku funguje, stále častěji

nalézám mezi kamínky, kterými jsou terasy vysypány, střepy. O poházených odpadcích a nedopalcích cigaret ani nemluvě. Každý, kdo má malé dítě, ví, jak tyto „zvláštní a neznámé“ předměty přitahují dětské ruce. Totiž jako magnet.

Proto se ptám, je důležitější stánek s občerstvením, když pivo nebo kolu si mohu vypít v tolika místních restauracích a jejich letních zahrádkách, nebo vybudování odpočinkové zóny, která by sloužila širší veřejnosti včetně šlapanických mateřských škol?

Šárka Antošová

foto: Magdalena Černá

plácky. Víte, ale stále platí, že všechny problémy, které naše město sužují, nemůžeme vyřešit ihned mávnutím kouzelného proutku. K tomu vede pouze cesta trpělivé a postupné práce. Mohu vás ujistit, že i v příštím roce se budeme touto tematikou zabývat, a to i v městském parku, kde však máme představu maličko jiného dětského hřiště, jaké ve Šlapanicích ještě nemáme (zvažujeme plastiky zvířat, netradiční skluzavku a další překvapení), které pod korunami vzrostlých stromů městský park obohatí a bude zvát k návštěvě.

Ing. arch. J. Klačka

Šťastné a veselé Něco málo z vánočních zvyků

Štědrý den

Švátek souvisí těsně s následujícím svátkem – Božím hodem vánočním, dnem narození Ježíše Krista. Byl dnem postu a přípravy, doprovázeným řadou lidových zvyků. Během dne se dříve dodržoval přísný půst. Rodiče slibovali dětem, že uvidí večer zlaté prasátko,

pokud půst dodrží. Také je strašili, že Perchta (z německého Berchta, Bílá paní) rozpáře ty, kteří se nepostili.

V 16. a 17. století choďovaly po českých vsích na Štědrý den různé maškary – nejčastěji pastýři nebo ponocný. Před vstupem do domu troubili na dlouhé rohy, zpívali rozličné koledy,

včetně proslulé „Neseme vám noviny“. Hospodyně je štědře obdarovávaly vánočkou, koláči nebo i penězi.

S východem první hvězdy končil adventní půst. Tehdy zasedla rodina k slavnostnímu stolu. Lidé věřili, že počet sedících u štedrovečerního stolu nesmí být lichý, proto předem zvali hosty, aby se tomuto nebezpečí vyhnuli. Před večeří se pomodlili a prosili o požehnání. Časté bylo přání, aby se příští rok u štedrovečerní tabule zase všichni sešli. Večeře měla několik chodů – objevoval se kuba nebo hubník (nákyp s houbami). Dnešní ryba příliš oblíbená nebyla, až v 19. století se dostala na štedrovečerní stůl.

Jídla muselo být hodně, aby něco zbylo, což mělo zaručit hojnost dalšího roku. Část pokrmů ze štedrovečerní tabule se dávala dobytku, kladla se ke kořenům stromů a sypala do studně.

Zdobení vánočního stromku je mladým zvykem. První zmínka o stromku zdobeném ovocem, sladkostmi a papírovými květinami, postaveném ve světnici, pochází z roku 1570 z brémské kroniky. Stál v cechovní budově pro děti řemeslníků. V průběhu 16.–18. století se šířil po německém území. Počátkem 19. století se objevil v českých zemích. V Praze ho prý poprvé jako překvapení pro své hosty vystrojil roku 1812 režisér Stavovského divadla Liebich, který ho znal z rodného Bavorska.

Nadílka byla se Štědrým dnem spojena vždy. Již ve 14. století projevovali staří Čechové nejen lidem, ale i dobytku v tento den štědrost.

Podle lidové víry je tento den z celé-

ho roku nejvhodnější pro předvídání budoucnosti. Ráno se lidé chodili umýt ke studni nebo potoku, aby byli celý rok zdraví. Po večeři rozkrajovali jablka a podle tvaru jaderníku odhalovali osud. Kříž znamenal nemoc nebo dokonce smrt, hvězda štěstí a majetek. Červivé jádro rozlousknutého ořechu předvídalo nepříznivou budoucnost. Do vody se lilo rozžhavené olovo a jeho ztuhlý tvar napověděl budoucnost. Pokud člověk vyšel v noci do polí, mohl vidět, co se obci v příštím roce stane.

Vánoční kuba

V hrnci se uvařily vyprané krupky, ve druhém se udusily na másle a cibulce nakrájené sušené houby; aby byl kuba „černý“, doporučovaly se zvláště hříby modráky. Obsah obou hrnců se promíchal, přidala se podle chuti sůl, pepř, majoránka, proti nečistým silám nesměl chybět česnek, někdy se také přidávala vepřová krev. Promíchaná směs se dala na vymaštěný pekáč a upekla v troubě.

Staročeská rybí polévka

Vzala se očištěná rybí hlava, která se zbavila žáber, dále ocas a vnitřnosti, to vše se dobře povařilo v hrnci. Potom se vše procedilo, zahustilo světlou jíškou a přidala se osmažená zelenina. Mezitím se z kostí obralo rybí maso, které se přidalo do polévky spolu s jikrami a mlíčem, vše se povařilo, okořenilo květem a zelenou petrželí. Do hotové polévky se sypala na drobně nakrájená osmažená houska.

Pučálka

Starobylé jídlo, které se objevovalo při různých obřadech. Celý neloupaný

*Hoj, ty Štědrý večere,
ty tajemný svátku,
cože komu dobrého
neseš na památku?*

*Hospodáři štedrovku,
kravám po výslužce;
kohoutovi česneku,
hrachu jeho družce.*

*Ovocnému stromoví
od večere kosti
a zlatoušky na stěnu
tomu, kdo se postí.*

*Karel Jaromír Erben:
Balada štedrovečerní*

hrách se namočil do slané vody a nechal několik hodin, aby nabobtnal. Potom se rozestřel na desce či plátýnku na teplém místě a nechal se dva až tři dny klíčit. Po vyklíčení se buď na sucho, nebo na omastku upražil a podle chuti buď osladil medem, nebo osolil a opepřil.

Domácí přítel

Ojediněle dochovaný recept z Polabí, pro pečivo neznáme ani tradiční název, ale až současný novotvar. Těsto se připravilo ze ¼ kg hrubé mouky, 28 dkg cukru, 10 dkg nasekaných oříšků (či ovoce), lžičky tlučného anýzu a 3 vajec. Vyválely se koule podobné ovocným knedlíkům a daly se na vymaštěném plechu péci. Ještě teplé se nakrájely na středně silné řezy.

Z knihy Vlastimil Vondruška: Církevní rok a lidové obyčeje. Dona, České Budějovice, 1991.

Připravila: Magdalena Černá

NÁHODA!

Náhoda. Slovo, které má spoustu přívlastků. Šťastná náhoda, to když potkáte někoho, koho jste už dlouho neviděli a on Vám vrátí stovku, na kterou jste již dávno zapomněli.

Náhoda je blbec – je mnohem horší – to když si s kamarády vyrazíte na pivko – či na dvě decky, zatím co si doma myslíte, že děláte přesčas. A do útulné hospůdky, kam jste se uchýlili, zavítá okresní drbna – jinak spolupracovnice Vaší ženy. Pak Vás může zachránit jen štěstí, že Vás **náhodou** neviděla a Vám se podařilo po anglicku zmizet.

To mne zase, při otevření minulého čísla, překvapila **náhoda milá**. Na předposlední straně jsou otištěny dvě historické fotografie. **Na té 5A je ulice Dlouhá** – kde celé své dětství prožila moje maminka. A na té druhé – **5B – ulice Brněnská**, s rodným domem – mého tatínka.

No řekněte: není to náhoda? Srovnávám-li fotografii 5A se

současností, přicházím k závěru, že přestože je současnost úplně jiná – jedno mají obě společné. Jsou tam totiž pokaždé, na vozovce, jen jedny – vyjeté koleje! Tenkrát – před 80 lety příkopy, jabloně – hrušek aleje, dnes pro změnu chodník zas – kolona autíček lemuje.

Při prohlížení fotografie 5B si zase uvědomuji, co na tak krátkém úseku ulice bylo obchodů a řemeslníků. Od Riegrovy první byl řezník Šlapánský, koloniál Kolečkář, papírnictví Fuksa, pak můj dědeček – řezník a uzenář. Naproti zas zelinář Valovič, pak kovář Zemčík (na fotografii je vidět opravovaný povoz). V pozdější době pak přibyla záložna, kterou posléze vystřídal dentista Valčák. Drogistické zboží Fajfr a konečně na rohu – radnice, která se později přeměnila na Radnici – hospodu. Pamětníci ať mně prominou, jestli jsem se někde dopustil nepřesností, ale čerpám jen ze svých vzpomínek a ze vzpomínek na tatínkovo vyprávění a ty mohou být nepřesné.

Jaroslav Vymazal

NOVĚ OTEVŘENÁ

PEDIKÚRA MODELÁŽ NEHTŮ

Tuřanka 36, Slatina (vedle ubytovny)

Nabízíme: modeláž nehtů – gel, akryl,
porcelán, P-shine

Tel.: 608 545 730; 511 135 806

AKCE PROSINEC:

pedikúra 99 Kč, gelové nehty 350 Kč

Jeseníky – dovolená na horách,
pro školy i školky,
lyžařské výcviky i školení

PENZION ADAM

www.penzionadam.cz

Tel.: 721 257 011

**KOUPÍM HOTOVĚ RD NEBO BYT.
MOŽNÉ I POZDĚJŠÍ STĚHOVÁNÍ.
PROSÍM NABÍDNĚTE.
605 898 473 (I SMS)**

MUDr. MIROSLAVA PISARČÍKOVÁ

Privátní diabetologická ambulance

MEDICAL CENTER

Hybešova 43, 602 00 BRNO

Tel. 543 215 440, 737 364 540

Na základě vlastních zkušeností doporučujeme
uvedenou lékařku se specializací interna – dia-
betologie pro vysokou odbornost po atestacích,
pro příjemné vstřícné jednání a výborné výsledky
léčení.

Manželé Josefa a Konstantin Hrubanovi

Integrovaná střední škola – Centrum odborné přípravy

Brno, Olomoucká 61, 627 00 BRNO

Telefon: 548 515 123

e-mail: nabor@iss-copbrno.cz

Fax: 548 216 381

http:// www.iss-copbrno.cz

Státní škola – jedna z největších a nejmodernějších středních škol v ČR**Priority vzdělávání** – výpočetní technika, výuka jazyků, moderní technické vybavení**Obory vzdělávání:**Výpočetní technika**INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE** – 4letý maturitní oborElektrotechnika**MECHANIK ELEKTROTECHNIK** – 4letý maturitní obor**ELEKTROTECHNIK PRO STROJE A ZAŘÍZENÍ** – 3letý obor s výučním listemStrojírenství**STROJÍRENSTVÍ** – 4letý maturitní obor**MECHANIK SEŘIZOVAČ** – programování CNC strojů – 4letý maturitní obor**OBRÁBĚČ KOVŮ** – obsluha NC a CNC strojů – 3letý obor s výučním listemEkonomika**EKONOMIKA A PODNIKÁNÍ** – management strojírenství

– 4letý maturitní obor

EKONOMIKA A PODNIKÁNÍ – strojírenská technická administrativa

– 4letý maturitní obor

Nástavbové studium**PROVOZNÍ TECHNIKA** – 2leté denní, zakončeno maturitou**PROVOZNÍ TECHNIKA** – 3leté dálkové, zakončeno maturitou**ELEKTROTECHNIKA** – 3leté dálkové, zakončeno maturitou**BEZ ZKOUŠEK** do všech oborů. Přijímací řízení na základě prospěchu z 8. a 9. třídy.Vyučujeme **obory žádané na trhu práce**, možnost pokračovat v dalším studiu na VŠ, VOŠ.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

soboty: 6. 12. 2008 a 13. 12. 2008; 10. 1. 2009 a 24. 1. 2009
v době **od 8.00 do 12.00 hod.**

Pro mimobrněnské uchazeče na základě telefonické domluvy i mimo uvedené termíny.

**ZÍSKEJTE AŽ 5000 Kč
MĚSÍČNĚ BEZ PRÁCE**

Máte auto, dům, pozemek či plot?

**Pronajměte je pro reklamní účely
a nechte je vydělávat...**

511 511 588
volejte kdykoliv | za lokální sazbu

Šek na bonus 50 %

podpis klienta:

číslo sjednatele:

podpis sjednatele:

Generali Pojišťovna a.s. poskytuje k sjednané smlouvě povinného ručení č.
bonus 50 % z pojistného na první pojistné období pro tyto kategorie:

- 1351 – 1450 ccm
- 1851 – 2000 ccm

Bonus bude uplatněn při doložení bonusového šeku k návrhu pojištění. Šek je platný na smlouvy s počátkem pojištění do 31. 1. 2009.

Z města

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Týká se všech občanů, podnikatelů i firem, kteří jsou zařazeni do systému sběru, svozu a likvidace komunálního odpadu ve Šlapanicích a Bedřichovicích. Platí na základě obecně závazné vyhlášky města Šlapanice o poplatcích za poskytování těchto služeb.

Dále se týká všech majitelů psů ve Šlapanicích a Bedřichovicích.

Městský úřad Šlapanice Vás žádá, abyste s úhradou poplatku pro rok 2009 vyčkali až na doručení faktury vystavené městem Šlapanice. Úhradu faktury pak můžete provést způsobem obvyklým – hotově v pokladně městského úřadu, platbou prostřednictvím České pošty nebo převodem z bankovního účtu.

Pro identifikaci platby bude vždy nutné uvádět a respektovat tzv. variabilní symbol, který bude na faktuře uveden.

Ing. Václav Hrabálek
tajemník

6A

6B

Poznejte, kde to bylo! – soutěž. Více informací na str. 8.

Kladení věnců k uctění památky padlých občanů v 1. světové válce, 26. 10. 2008, foto: Jan Šlancar

Houslový koncert Václava Hudečka, 26. 10. 2008, foto: Jan Šlancar